ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΜΕΣΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΕΤΟΣ Α'. ΑΡΙΘΜΟΣ 41
ΑΘΗΝΑΙ 7 ΙΟΥΝΙΟΥ 1936

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ: Κ. Δ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ Μ. ΠΑΠΑΜΑΥΡΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΟΘΩΝΟΣ 6 - ΑΡ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 22.018

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 2

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΜΑΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Η') ΤΟ ΕΥΘΥΓΡΑΜΜΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Συζητῶντας στὸ τελευταῖο ἄρθρο μας, ἂν τὸ λαϊκὸ σχολεῖο πρέπει νὰ γίνει ὀχτάχρονο ἢ ἑφτάχρονο, καταλήξαμε στὸ συμπέρασμα, πὼς δὲν μποροῦμε νὰ πάρουμε ὁριστικὴ ἀπόφαση, ἂν δὲν ἐξετάσουμε τὸ πρόβλημα αὐτὸ σὲ συσχετισμὸ μὲ τὰ προβλήματα τῆς Μέσης Παιδείας. Αὐτὸ σημαίνει ἁπλούστερα, πὼς γιὰ ν' ἀποφασισουμε πόσα χρόνια θά κρατήσουμε τὰ παιδιὰ στὸ λαϊκὸ σχολεῖο πρέπει συνάμα νὰ ξέρουμε πόσα χρόνια θὰ χρειαστεῖ νὰ μείνουν ἔπειτα στὸ Γυμνάσιο

Μὰ στὸ σημεῖο αὐτὸ θ' ἀκουστοῦν πολλὲς ἀντιρρήσεις ἀπὸ συναδέλφους τῆς Δημοτικῆς Παιδείας. Τί λοιπόν, θὰ μᾶς εἰποῦν, «θὰ ὑποτάξουμε καὶ πάλι τὸ δημοτικὸ σχολεῖο στὸ Γυμνάσιο καὶ θὰ ἐξαρτήσουμε τὴν πρόοδο τοῦ Λαϊκοῦ Σχολείου ἀπὸ τὰ σύμφέροντα τῆς Μέσης Παιδείας;»

«Γιατὶ θὰ ἐνδιαφερθοῦμε γιὰ τὸ Γυμνάσιο» θὰ προσθέσουν ἄλλοι, «ἀφοῦ τὰ ἐννιὰ δέκατα ἀπὸ τὰ παιδιὰ φοιτοῦν μόνο στὸ Δημοτικὸ σχολεῖο καὶ τὸ ἕνα δέκατο πηγαίνει στὸ Γυμνάσιο; Τὶ θὰ προσέξουμε περισσότερο, τὸ συμφέρο τῶν ἐνενήντα ἑκατοστῶν ἢ τῶν δέκα ἑκατοστῶν;» Καὶ ἄλλοι πάλι θὰ μᾶς δώσουν τὴ διέξοδο; «Τί μᾶς; ἐνδιαφέρει, τὶ θὰ κανουν τὰ παιδιά, ποὺ θὰ πᾶνε στὸ Γυμνάσιο; Αὐτὰ θὰ φεύγουν μετὰ τὴν ἕχτη τοῦ Δημοτικοῦ καὶ θὰ περνᾶνε στὸ Γυμνάσιο, τὰ ἄλλα θὰ μένουνε στὸ Δημοτικὸ σχολεῖο δυὸ χρόνια ἀκόμη».

Καὶ πραγματικὰ αὐτὸ φαίνεται τὸ ἁπλούστερο καὶ φυσικότερο, καί ποὺ δὲν γεννάει καμιὰ περιπλοκὴ τοῦ λαϊκοῦ σχολείου μὲ τὴ μέση παιδεία Φαίνεται, μὰ καὶ εἶναι ἄραγες; Νὰ τὶ πρέπει νὰ ἐξεταστεῖ.

Τὴν αὐτοτέλεια τοῦ λαϊκοῦ σχολείου ἐμεῖς πρῶτοι τὴν ὑποστηρίζουμε, καθὼς δηλώσαμε πολλὲς φορὲς ὡς τώρα. Μὰ ἡ αὐτοτέλεια αὐτὴ εἶναι σχετική, δὲν εἶναι ἀπόλυτη.

Γιατὶ ἔστω καὶ ὅταν πρόκειται νὰ πᾶνε στὸ Γυμνάσιο, ὅπως γίνεται μὲ τὶς σημερινὲς συνθῆκες, μόνο τὸ ἕνα δέκατο ἀπὸ τὰ παιδιά, καὶ πάλι ἔχει κολοσσιαία σημασία γιὰ τὸ λαϊκὸ σχολεῖο, τὸ ζήτημα ἀπὸ ποιὰ χρονιὰ θὰ φεύγουνε τὰ παιδιὰ γιὰ τὸ Γυμνάσιο.

Ἡ σημασία αὐτὴ ἔχει πιστοποιηθεῖ καὶ ἱστορικὰ στὴν ἑλληνικὴ παιδεία.

Εἶναι γνωστό, πὼς ὡς τὰ 1929 λειτουργούσανε τὰ περίφημα ἑλληνικὰ σχολεῖα ἢ σχολαρχεῖα, ποὺ εἴχανε τρεῖς τάξεις καὶ ἔπαιρναν τὰ παιδιὰ μετὰ τὴν τετάρτη τοῦ Δημοτικοῦ. Ὅταν λοιπὸν τὸ δημοτικὸ σχολεῖο ἀπο τὰ 1892 ἔγινε ἑξάχρονο, ἡ πέμπτη καὶ ἡ ἕχτη δημοτικοῦ ἦσαν παράλληλες μὲ τὴν πρώτη καὶ δευτέρα ἑλληνικοῦ

Το σύστημα αὐτό, τὸ σύστημα τῶν παραλλήλων τάξεων Λαϊκοῦ καὶ Μέσου Σχολείου ἢ γιὰ νὰ τὸ λέμε συντομότερα τὸ παράλληλο σύστημα ἀποδείχτηκε ὁλέθριο γιὰ τὸ λαϊκὸ σχολεῖο.

Γιατί, ὅσο λειτουργούσανε παράλληλα μὲ τὶς δυὸ ἀνώτερες τάξεις τοῦ δημοτικοῦ οἱ δυὸ κατώτερες τοῦ σχολείου τῆς Μέσης Παιδείας, τὸ Δημοτικὸ σχολεῖο ἀτροφοῦσε καὶ μόλις καὶ μὲ τὴ βία ἱδρύονταν ἐδῶ κι' ἐκεῖ ἡ πέμπτη καὶ ἕχτη τάξη του καὶ εἴχανε λιγοστὰ παιδιά; Γιατὶ ὅλα τὰ παιδιὰ προτιμούσανε νὰ πηγαίνουνε στὴν Α' καὶ Β' ἑλληνικοῦ ἀντὶ νὰ πηγαίνουν στὴν πέμπτη καὶ ἕχτη δημοτικοῦ, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἐπρόκειτο νὰ συνεχίσουν τὶς σπουδές τους καὶ δὲν ἐτελείωναν οὔτε τὸ λεγόμενο σχολαρχεῖο

Τὸ φαινόμενο αὐτὸ ἦτανε σταθερὸ καὶ μόνιμο στὴν παιδεία μας ἀφοῦ βάσταξε κοντὰ σαράντα χρόνια μὲ μικρὴ μόνο καλυτέρευση. Καὶ γι' αὐτὸ πρέπει νὰ μᾶς προκαλέσει σοβαρὰ τὴν προσοχή μας. Οἱ λόγοι, ποὺ τὸ προκαλούσανε ἦσαν πολλαπλοί.

Πρῶτα πρῶτα πάντα τὸ σχολεῖο τῆς Μέσης Παιδείας εἶχε μεγαλύτερο κῦρος καὶ ἀσκοῦσε μεγαλύτερη ἕλξη ἀπάνω στοὺς γονεῖς καὶ τὰ παιδιά. Ἔπειτα ἐκεῖ ἐδίδασκαν ἄνθρωποι σπουδασμένοι στὸ Πανεπιστήμιο, ἐνῶ στὸ Δημοτικὸ σχολεῖο ἐδίδασκαν δημοδιδάσκαλοι ἢ καὶ ὑποδιδάσκαλοι. Ἔπειτα τὸ ἑλληνικὸ σχολεῖο εἶχε πάντα τοὐλάχιστον ἕναν καθηγητὴ γιὰ κάθε τάξη του, ἐχτὸς ποὺ εἶχε πολλὲς φορὲς καὶ εἰδικούς, μαθηματικό, φυσικό, τῶν τεχνικῶν μαθημάτων, γυμναστή. Ἦτανε λοιπὸν τελειότερα ὀργανωμένο ἀπὸ τὸ δημοτικό, ἀδιάφορο ἂν τὸ πρόγραμμά του ἦταν ὁλότελα ξένο πρὸς τὶς ἀνάγκες τῶν παιδιῶν, ποὺ δὲν ἐπρόκειτο νὰ συνεχίσουν τὶς σπουδές των στὸ Γυμνάσιο.

Ὁ σπουδαιότερος ὅμως λόγος ποὺ τραβοῦσε τὰ παιδιὰ στὸ σχολεῖο τῆς Μέσης Παιδείας ἦταν, πὼς κανεὶς γονιὸς καὶ κανένα παιδὶ στὴν Ἑλλάδα, δὲν παραιτεῖται τόσο εὔκολα ἀπὸ τὴν ἰδέα, πὼς θὰ σπουδάσει καὶ πὼς θὰ βγάλει τοὐλάχιστο τὸ Γυμνάσιο, ἂν ὀχι τὸ Πανεπιστήμιο.

Ὅσο βρίσκει λοιπὸν μπροστά του δυὸ σχολεῖα, ποὺ τὸ ἕνα ἀπ' αὐτὰ πηγαίνει πρὸς τὸ περιπόθητο Γυμνάσιο καὶ τὸ ὀνειρεμένο πανεπιστημιακὸ πτυχίο, ἐνῶ τὸ ἄλλο ὁδηγεῖ στὸ ἀλέτρι, στὴν τσάπα, στὸ σφυρί, στὸ ἐργαστήρι, ἢ στό μαγαζί, τὸ παιδὶ καὶ ὁ γονιὸς θὰ προτιμήσουν τὸ πρῶτο καὶ ὅταν ἀκόμη οἱ ἐλπίδες τους γιὰ μιὰ συνέχεια σπουδῶν εἶναι πολύ ἀδύνατες καὶ ἀστήριχτες.

Αὐτὴ ἡ ἀκατανίκητη τάση πρὸς τὸ εἶδος ἐκεῖνο τῆς σπουδῆς ποὺ βοηθάει τὸ παιδί Ν' ΑΛΛΑΞΕΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ εἶναι τόσο βαθειὰ ριζωμένη στὴν ψυχὴ τοῦ λαοῦ μας, ἀδιάφορο γιὰ ποιὲς αἰτίες, καὶ πρέπει πάντα νὰ τὴ λογαριάζουμε, ἄμα πρόκειται ν' ἀποφασίσουμε γιὰ τὴν ὀργάνωση τῶν σχολείων μας καὶ γιὰ τὴ διάρθρωση τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ μας συστήματος.

Γιατὶ ἡ τάση αὐτὴ πιστοποιήθηκε καὶ ἀπὸ ἕνα δεύτερο μεταγενέστερο φαινόμενο, ποὺ παρατηρήθηκε στὴν παιδεία μας. Ὄχι μόνο δηλαδή, τάξεις τοῦ δημοτικοῦ σχολείου παράλληλες μὲ τάξεις σχολείου τῆς μέσης Παιδείας δὲν εὐδοκιμοῦν, παρὰ καὶ τάξεις σχολείου Μέσης Παιδείας ποὺ δὲν ὁδηγεῖ κατευθεῖαν στὸ Γυμνάσιο ἢ δὲν εἶναι σκαλοπάτι του Γυμνασίου δὲν εὐδοκιμοῦν παραλληλα μὲ τὸ Γυμνάσιο,

Ἀπὸ τὰ 1929 κι ἔπειτα, ποὺ ἔγινε ἡ νέα ὀργάνωση τῆς παιδειας μας, παρατηρήθηκε, πὼς τὰ λεγόμενα γεωργικὰ σχολεῖα καὶ ὅπου ἱδρύθηκαν δὲν πέτυχαν καὶ οἱ κάτοικοι ζητούσανε παντοῦ ἡμιγυμνάσια Ὅπου ἔγινε ἀργότερα προσπάθεια νὰ ἱδρυθοῦν ἀστικὰ σχολεῖα, οἱ κάτοικοι προτιμούσανε τὰ ἡμιγυμνάσια καὶ ὅπου ἔγινε προσπάθεια νὰ μετατραποῦν τὰ ἡμιγυμνάσια σὲ ἀστικὰ ἢ γεωργικὰ σχολεῖα οἱ κάτοικοι σήκωσαν ἐπανάσταση.

Αὐτὸ ἀποδειχνει, πὼς γενικὰ τὸ σύστημα τῶν παράλληλων σχολείων ποὺ δὲν ὁδηγοῦνε στὸ ἴδιο τέρμα, δὲν μπορεῖ νὰ πετύχει στὴν Ἑλλάδα καὶ γι αὐτὸ πρέπει νὰ ὁδηγηθοῦμε σὲ μιὰν ἄλλη σκέψη.

Ἡ σκέψη αὐτὴ λέει τ' ἀκόλουθα: Ἀφοῦ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἔχει τὴν ἀκατανίκητη ροπὴ νὰ ἐπιζητεῖ πάντα τὸ σχολεῖο ἐκεῖνο, ποὺ τὸν ὁδηγεῖ κατευθεῖαν πρὸς τὶς ἀνώτερες σπουδές, ἔστω καὶ ὅταν δὲν ἔχει τὴ δύναμη νὰ τίς συνεχίσει, τὸ ἑλληνικὸ ἐκπαιδευτικὸ σύστημα γιὰ ν' ἀποφεύγει ὅλες τὶς μάταιες ἀπόπειρες καὶ τὰ διάφορα ἀτροφικὰ σχολεῖα πρέπει νὰ εἶναι εὐθύγραμμο, νὰ παίρνει δηλαδὴ τὸ παιδὶ ἀπὸ τὸ νηπιαγωγεῖο καὶ νὰ τὸ ὁδηγεῖ πρὸς τὴν ἀνώτερη ἐκπαίδευση χωρὶς παρακλάδια. Ἀπάνω σ' αὐτὴ τὴν ἴσια γραμμὴ τὴ σύμφωνη μὲ τὴν ψυχολογία καὶ τὶς ροπὲς τοῦ λαοῦ μας, πρέπει νὰ γίνονται οἱ κατάλληλες τομὲς καὶ οἱ κατάλληλες ἐσωτερικὲς διαφοροποιήσεις τῶν προγραμμάτων, ὥστε τὸ παιδὶ τραβώντας πάντα μὲ τὴν ἰδέα νὰ φτάσει στὴν ἀνώτερη παιδεία νὰ μορφώνεται στὸ μεταξὺ αὐτὸ μὲ τρόπο, ποὺ νὰ γίνεται ἱκανὸ γιὰ ἕνα δημιουργικὸ ἔργο μέσα στὴν κοινωνία.

Ἂν ἡ σκέψη αὐτὴ εἶναι σωστὴ καὶ σύμφωνη μὲ τὴν ἑλληνικὴ πραγματικότητα, τότε πρέπει ἀπάνω σ' αὐτὴ τὴν ἴσια γραμμὴ νὰ μετρήσουμε πόσα χρόνια εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴν ὑποχρεωτικὴ λαϊκὴ παιδεία καὶ νὰ κάνουμε τὴ βασικὴ τομὴ ἀνάμεσα στὴ Δημοτικὴ καὶ στὴ Μέση Παιδεία. Σήμερα ἡ τομὴ αὐτὴ γίνεται μετὰ τὴν ἕχτη χρονιά. Δίνουμε ἕξι χρόνια στὴ λαϊκὴ παιδεία καὶ ἕξι χρόνια στὸ Γυμνάσιο.

Γεννιέται λοιπὸν τὸ ἐρώτημα: Σὲ ποιὰ χρονιὰ θὰ κάνουμε τὴν τομή, ὅταν θὰ ἐπιχειρήσουμε τὴ νέα διαρρύθμηση τῆς Παιδείας; Ἂν τὴν διατηρήσουμε στὴν ἕχτη χρονιά, τότες οἱ ἀνώτερες τάξεις τοῦ λαϊκοῦ σχολείου, ἡ ἕβδομη καὶ ἂν δεχτοῦμε τὸ ὀχτάχρονο καὶ ἡ ὄγδοη τάξη θὰ εἶναι παράλληλες μὲ τὴν πρώτη καὶ τὴ δεύτερη τοῦ Γυμνασίου.

Καὶ τότε ἢ θ' ἀτροφήσουν ὁλότελα οἱ τάξεις αὐτὲς ἢ θ' ἀναγκασθοῦμε ν' ἀνοίξουμε δρόμο καὶ ἀπὸ τὴν ὄγδοη τοῦ Δημοτικοῦ πρὸς τὴν τρίτη τοῦ Γυμνασίου, ποὺ θὰ σημαίνει οὐσιαστικὰ ὑποταγὴ τῆς ἕβδομης τάξης τοῦ Δημοτικοῦ στὸ πρόγραμμα τοῦ Γυμνασίου, ἄρα παρεκτροπὴ ἀπὸ τὸν προορισμό τους καὶ ἐκφυλισμὸ τοῦ λαϊκοῦ σχολείου σὲ προγυμνάσιο.

Ὅσο μάλιστα ὑπάρχει αὐτὸς ὁ παραλληλισμός, οὔτε ἡ ὑποχρεωτικὴ μόρφωση στὸ ἑφτάχρονο ἢ ὀχτάχρονο λαϊκὸ μπορεῖ καλὰ καλὰ νὰ ἐπιβληθεῖ.

Καὶ ἂν αὐτοὶ οἱ στοχασμοὶ εἶναι σωστοὶ καὶ δὲν πρέπει νὰ ἔχουμε παράλληλες τάξεις Δημοτικῆς καὶ Μέσης Παιδείας, ποὺ πρέπει νὰ τοποθετήσουμε τὴν τομὴ ἀνάμεσα στὴ Δημοτικὴ καὶ τὴ Μέση Παιδεία; Μετὰ τὴν ἕβδομη, μετὰ τὴν ὄγδοη χρονιά;

Μὰ γιὰ νὰ δοθεῖ ἀπάντηση σ' αὐτὴ τὴν ἐρώτηση, πρέπει νὰ λύσουμε τὸ ἀκόλουθο πρόβλημα.

Μποροῦμε νὰ περιορίσουμε τὰ χρόνια τοῦ Γυμνασίου σὲ λιγότερα ἀπὸ ἕξι;

Εἶναι γνωστὸ πόσοι ἀγῶνες χρειάστηκαν γιὰ νὰ πειστεῖ τὸ Κράτος καὶ ἡ κοινωνία νὰ περιορίσουνε τὰ χρόνια τῆς Μέσης Παιδείας σὲ ἕξι ἀπὸ ἑφτὰ ποὺ ἦσαν πρὶν (τρία στὸ Ἑλληνικὸ καὶ τέσσερα στὸ Γυμνάσιο). Καὶ ἀκόμα δὲν ἔπαψαν νὰ ὑπάρχουν ὀπαδοὶ τοῦ παλιοῦ συστήματος ποὺ νοσταλγοῦν μιὰ ἑφτάχρονη ἢ ὀχτάχρονη Μέση Παιδεία σὲ βάρος τῆς Δημοτικῆς, σύμφωνα μὲ τ' ὀλιγαρχικὸ πνεῦμα, ποὺ διέπει ὁρισμένους πολιτικοὺς καὶ ὁρισμένους παιδαγωγοὺς. Μποροῦμε λοιπὸν ἐμεῖς σήμερα νὰ προτείνουμε ἕναν ἀκόμη περιορισμὸ στὰ χρόνια τῆς Μέσης Παιδείας, τὴ στιγμὴ μάλιστα, ποὺ ἀπὸ παντοῦ ἀκούεται κατακραυγή, πὼς τὸ Γυμνάσιο δὲν πετυχαίνει τοὺς σκοπούς του; Ὑπάρχει καμιὰ ἐλπίδα νὰ γίνει δεχτὴ μιὰ πρόταση, ποὺ θὰ περιορίζει σὲ πέντε ἢ καὶ σὲ τέσσερα τὰ χρόνια τῆς Μέσης Παιδείας; Νὰ ἕνα ἐρώτημα ποὺ μᾶς φέρνει σὲ ἀδιέξοδο, ἢ ἀκόμη ἀκριβέστερα ὅλη ἡ σειρὰ τῶν στοχασμῶν ποὺ ἐκάναμε ὁδηγεῖ σ' ἕνα ἀδιέξοδο.

Ἡ παράλληλες τάξεις μὲ τὴ Μέση Παιδεία, ἄρα ἀτροφία καὶ ἐκφυλισμὸς τοῦ Λαϊκοῦ σχολείου ἢ περιορισμὸς τῆς Μέσης Παιδείας, ποὺ εἶναι γιὰ σήμερα ἀδύνατος.

Πῶς θὰ βγοῦμε ἀπ' αὐτὸ τὸ τραγικὸ δίλημμα; Αὐτὸ θὰ τὸ ἐξετάσουμε στὸ ἐρχόμενο ἄρθρο.

Η ΣΧΟΛΙΚΗ

ΤΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Τὸ συνέδριο τῶν φοιτητῶν πρέπει νὰ τὸ κρίνουμε μὲ τὸ γνωστὸ ρωμαϊκο μέτρο: Λύσσιαξαν ἐναντίον του οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις τοῦ τόπου, ἄρα εἶχε κάποιαν ἀξία, ἄρα πήγαινε νὰ κάμη κάποιο καλὸ στὴ χώρα.

Χρ νια τώρα κάτι δὲν εἶναι ἐντάξει στὰ Πανεπιστήμια. Ἡ παλιὶ σορροπία ταράχτηκε. Ἀντιθέσεις χωρίζουν καθηγητὲς εἴτε διοίκηση καὶ φοιτητὲς, ἀνωμαλίες καθημερινές, αἰτήματα, τιμωρίες, ἀποχὴ ἀπὸ τὰ μαθήματα, ἐπεμβάσεις ὑπουργῶν, τελευταῖα καὶ δημάρχων καὶ δὲ βρίσκεται ἄκρη. Τὶ νὰ τρέχει ἄραγε;

Ἐκεῖνο ποὺ τρέχει εἶναι γνωστὸ σὲ μᾶς: Τα πλαίσια πάλιωσαν καὶ δὲ χωροῦν τὴν καινούργια ζωὴ ποὺ ἀνεβαίνει ἀπό κάτω, Ἀνάμεσα στοὺς ἡλικιωμένους καὶ τοὺς νέους τέλεια ἀκαταλληψία, χάσμα, βάραθρο. Οἱ ἰσχυροὶ τῶν πανεπιστημιων, οἱ κομματάρχες καὶ τὰ κοπέλια τους, κοιτάζουν ἀπὸ τὸ ὕψος τῆς ἀσφάλειας τους τὴ νεολαία, τὰ παιδαρέλια, τὸ κῦμα τῆς ἀγραμματοσύνης, τὸ λεφούσι ποὺ μετριέται μονάχα στὰ ἐξέταστρα καὶ τὰ ἀντίτυπα τῶν συγγραμμάτων. Ἀπὸ τὴν ἀντίθετη τὴ φοιτητικὴ πλευρά, ἀμοιβαῖα τὰ οἰσθήματα, Οἱ νέοι ἔχουν χάση κάθε ἐμπιστοσύνη στὴ δικαιοσύνη, στὴν εὐθύτητα, στὸ χαρακτήρα, στὴ μόρφωση τῶν ἀκαδημαϊκῶν δασκάλων. Μιὰ ὠμὴ συναλλαγὴ μπορεῖ νὰ εἰπεῖ κανεὶς: Σοῦ δίνω, μοῦ δίνεις. Ἡ πολιτεία σ' ἔβαλε ἐκεῖ μέσα. διαθέτεις ὁρισμένη ἐξουσία, ἐξετάζεις, βαθμολογεῖς, ἀπορρίπτεις, προάγεις. Ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ ἕνα χαρτὶ γιὰ νὰ μπορῶ νὰ κάμω ὅ,τι κάνεις ἐσύ, γιατὶ οὔτε ἀνάπηρος εἶμαι οὔτε κουτότερος ἀπὸ σένα καὶ θὰ τὸ πάρω ὅσο μπορῶ ἄνετα, μὲ τὰ ἴδια μέσα ποὺ μεταχειρίζεσαι ἐσύ, καὶ βλέπω νὰ τὸ μεταχειρίζονται ὅλοι γύρω, πολιτευτές, ὑπουργοί, χρηματιστές, κλῆρος.

Μὰ στὴ νεολαία μέσα ζοῦν καὶ ξαναγεννιοῦνται ἀγνότερες ὁρμές, ἡ ἀπαίτηση γιὰ τὴ δικαιοσύνη, ἰσότητα. πνευμτικὴ ἀνπτυξη, γιὰ τὸ πέρασμα σὲ καινούργιες μορφὲς ζωῆς. Τὸ συνέδριο γεννήθηκε ἀπὸ τὴν ἀνάγκη τῶν νέων, τοῦ ἐκλεκτοτέρου μέρους ἀπ' αὐτούς, νὰ εἰποῦν κάπου τὸν πόνο τους, νὰ βροῦν κάποιους ποὺ νὰ τοὺς ἀκούσουν, ἀφοῦ χρόνια ἡ φωνή τους πνίγεται μέσα στοὺς βαρεῖς τοίχους τῶν πανεπιστημίων, στὴν ἀδιαφορία τῶν συγκλήτων, ὑπουργείων, καθηγητῶν, στὴν ἀνικανότητα τῶν ἡλικιωμένων νὰ νιώσουν τὶς ἀπαιτήσεις τους.

Γιὰ νὰ μιλήσομε πιὸ συγκεκριμένα. Ἀπὸ καιρὸ ἡ κατάσταση τῶν Πανεπιστημίων δὲν ἱκανοποιεῖ κανένα. Οἱ νέοι ἔχουν τὰ αἰτήματά τους. Πολλὰ ἀπ' αὐτὰ κρίνονται δικαιολογημένα ἀπὸ τοὺς πιὸ συντηρητικοὺς ἀκόμα. Εἶνοι ζητήματα, τὰ περισσότερα, πολὺ σοβαρά, ποὺ ἔπρεπε νὰ τὰ προῖδουν οἱ πανεπιστημιακοί, νὰ προλάβουν, νὰ τὰ ἐκτελέσουν οἱ ἴδιοι, ἀπὸ φωτεινὴ πρωτοβουλία δική τους. Εἶναι ζητήματα ἐπιστημονικά, διδαχτικά, ὀργανωτικὸ, πολὺ ἁπλὰ πολλὲς φορὲς καὶ γι' αὐτὸ πολὺ βασικά, ποὺ ἀπὸ καιρὸ ἔχουν λυθῆ σὲ ἄλλες χῶρες, ὄχι μονάχα στὶς χῶρες τοῦ μεγάλου πολιτισμοῦ παρὰ καὶ στὰ γειτονικά μας τὰ βαλκανικὰ κράτη, στὴν Αἴγυπτο κι ὅπου ἀλλοῦ δὲ φαντάζεσθε. Σὲ μᾶς, μέσα στὸ γενικὸ ξεχαρβάλωμα, σέρνονται, διαιωνίζονται. ἀποτελματώνονται, γίνονται πολὺς θόρυβος γιὰ τὸ τίποτε, φθείρουν τὶς δυνάμεις μας, ποὺ δὲν εἶναι ἐξαιρετικὰ μεγάλες, μᾶς κάνουν ἀνίκανους γιὰ τὰ ἀσημαντότερα.

Ἀπὸ τὴν κατάσταση αὐτὴ ξεκίνησε ἡ ἰδέα τοῦ Συνεδρίου. Νὰ συζητηθοῦν τὰ ζητήματα πλατύτερα, νὰ ριχτοῦν στὴ μεγάλη δημοσιότητα, νὰ προσελκύσουν τὴν κοινὴ τροσοχή, νὰ καλλιεργηθοῦν ἔτσι, νὰ ὡρμάσουν καὶ νὰ ἐπιβληθοῦν. Γιὰ τὸ ἴδιο λόγο πῆγαν καὶ οἱ καθηγητές, οἱ προοδευτικότεροι, οἱ πιὸ μορφωμένοι, αὐτοὶ ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ ἕνα καλύτερο Πανεπιστήμιο καὶ ποὺ δὲ φοβοῦνται τὴ δημοσιότητα, τὶς διαβολιές, τὶς

ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ Ν'ΑΚΟΥΣΘΟΥΝ

ΝΕΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ

Ὁ ὑπαλληλικὸς κόσμος καὶ μαζὶ καὶ ὁ ἐκπαιδευτικὸς κλάδος περνάει πάλι ἡμέρες σκληρῆς δοκιμασίας. Ἡ Κυβέρνηση γιὰ νὰ συγκρατήσει τὸ ἰσοζύγιο τοῦ προϋπολογισμοῦ, ποὺ τόσο διατάραξε ἡ φαυλοκρατία μὲ τὶς ἀσύστολες ἐξακολουθητικὲς σπατάλες της, ἑτοιμάζεται νὰ ψαλιδίσει τὸ μισθὸ τῆς «πείνας». Γιὰ νὰ ἔχει ἐλεύθερα τὰ χέρια της καὶ νὰ πνίξει κάθε διαμαρτυρία θέλει μὲ τ' ἀνάξια γιὰ τὴ σοβαρότητα της σοφίσματα καὶ τὰ κατὰ παραγγελία βγαλμένα «νομικοσυμβουλικὰ» ἐπιχειρήματα νὰ διαλύσει τὶς ὑπαλληλικὲς ὀργανώσεις.

Μπροστὰ στὶς νέες αὐτὲς περιπέτειες ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι καὶ μαζί τους ΟΛΟΙ οἱ λειτουργοὶ τῆς Παιδείας πρέπει νὰ κρατήσουν ἀδιάσπαστη τὴν ψυχικὴ ἕνωση. Καὶ ὅλοι μαζὶ μὲ θάρρος καὶ ἀποφασιστικότητα ν' ἀντιμετωπίσουμε καὶ τὸ νέο κίνδυνο. Ἂς μὴ μᾶς τρομάζουν τὰ τρομοκρατικὰ μέτρα. Ἡ νίκη θὰ εἶναι καὶ πάλι μαζί μας, ὅσο σκληρὸς κιὰν φαίνεται ὁ ἀγῶνας.

ΥΠΕΡΟΧΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Ἐλπίζουμε ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας νὰ συνέλθει καὶ νὰ συνετισθεῖ ἀπὸ τὸ ὑπέροχο μάθημα ποὺ τοῦ δίνουνε οἱ ἁπλοῖ ἐργάτες τοῦ λαϊκοῦ σχολείου, τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου Εὐρυτανίας, μὲ τὸ ὑπόμνημα τους ποὺ δημοσιεύουμε στὴν τελευταία σελίδα.

Ἡ βαθειά τους πίστη στὸ δίκαιο ἀγῶνα τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κλάδου, τὸ ἀξιοζήλευτο θάρρος τους καὶ ἡ συναδελφικὴ ἀλληλεγγύη δείχνουν πὼς ἡ τρομοκρατία δὲν μπορεῖ νὰ πνίξει τὴ δασκαλικὴ ψυχή.

Ἡ ΣΧΟΛΙΚΗ συγχαίρει θερμὰ τοὺς πρωτοπόρους συναδέλφους μὲ τὴν πεποίθηση πὼς τὸ ὑπέροχο παράδειγμα τους θὰ τὸ ἀκολουθήσει ὁλόκληρος ὁ κλάδος.

ΠΟΛΥ ΘΛΙΒΕΡΟ

Ἦταν ἀδύνατο νὰ φανταστοῦμε, πὼς ὁ ἐσωκλαδικὸς ἀνταγωνισμὸς καὶ ὁ ὀξύτατος **προσωπικὸς** ἀγῶνας γιὰ τὴ θέση τοῦ αἱρετοῦ Συμβούλου, θὰ μποροῦσε νὰ παρασύρει ὁρισμένους συναδέλφους, ὥστε νὰ ἐπικροτήσουν μὲ χαιρεκακία τὸν ἐκτοπισμὸ τοῦ συναδέλφου Εὐγ. Πόλκου. Λησμόνησαν οἱ λειτουργοὶ αὐτοὶ τοῦ λαϊκοῦ σχολείου, τὰ καθήκοντα τῆς συναδελφικῆς ἀλληλεγγύης. Ἔπνιξαν μέσα τους τὴ συμπόνια ποὺ θὰ αἰσθάνθηκαν, ὅταν ἕνας συνάδελφός τους καταδιώκεται καὶ ἐκτοπίζεται γιατὶ εἶχε τὸ ψυχικὸ θάρρος καὶ τὴν αὐτοθυσία ν' ἀγωνισθεῖ γιὰ τὰ καταπατημένα δικαιώματα τοῦ κλάδου καὶ τὶς συνδικαλιστικές μας ἐλευθερίες. Πολὺ θλιβερό, ἀλήθεια, τὸ φαινόμενο.

Καὶ ἡ λύπη μας γίνεταί ἀκόμη μεγαλύτερη, γιατὶ οἱ συνάδελφοι αὐτοὶ ἀντὶ νὰ διαμαρτυρηθοῦν καὶ νὰ ἐκφράσουν ὅλο τὸν ψυχικό τους πόνο καὶ τὴ βαθειὰ ἀγανάχτησή τους γιὰ τὸ ἀνελεύθερο καὶ βάρβαρο μέτρο τοῦ ἐκτοπισμοῦ, υἱοθέτησαν ἀνεξέλεγκτα καὶ—τὸ χειρότερο—ἀναδημοσίεψαν στὶς στῆλες τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ των ὀργάνου τὶς γνωστὲς ἀσύστατες κατηγορίες, ποὺ μεταχειρίστηκε καὶ ἐξακολουθεῖ ἀσύστολα νὰ μεταχειρίζεται ἡ τυραννικὴ φαυλοκρατία γιὰ νὰ πετυχαίνει τοὺς ἀντιλαϊκοὺς σκοπούς της καὶ νὰ δικαιολογεῖ τὸν ἐξοντωτικὸ διωγμὸ τῶν ὑπαλλήλων.

ΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ

Ἕνα ἀκόμα ἀκατανόητο στὴν ἐκπαίδευσή μας εἶναι ἡ διαβάθμιση τῶν καθηγητῶν τῶν Γαλλικῶν. Στὸ προηγούμενο φύλλο μας γράψαμε γιὰ τοὺς συναδέλφους τῶν τεχνικῶν, ποὺ ἡ προαγωγὴ τους σταματάει στὸ βαθμὸ τοῦ εἰσηγητοῦ. Δὲν εἶναι ὅμως μόνον αὐτοὶ οἱ ἀδικούμενοι. Τὸ ἴδιο γίνεται καὶ μὲ τοὺς καθηγητὲς τῶν Γαλλικῶν. Καὶ αὐτῶν ἡ προαγωγὴ σταματάει στὸ βαθμὸ τοῦ τμηματάρχη Β'. Καὶ γιὰ νὰ προαχθοῦν στὸ βαθμὸ τοῦ τμηματάρχη Α' ἀπαιτεῖται...ἀκοῦστε! πτυχίο τῶν Φυσικῶν ἢ τῶν Μαθηματικῶν!!

Ποιὸς σοφὸς ἔκαμε τὸν περίεργο αὐτὸ νόμο; Ἡ καλύτερα, ποιὸς φυσικὸς ἢ μαθηματικός, ποὺ σπούδασε στὴ Γαλλία, ἀπέτυχε στὴν ἐπιστήμη του καὶ γιὰ γίνει καθηγητὴς τῶν Γαλλικῶν ἐνέργησε καὶ ἔγινε ὁ τραγελαφικὸς αὐτὸς νόμος; Γιατὶ τὶ κοινὸ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὴ Γαλλικὴ βλῶσσα καὶ Φιλολογία καὶ τὶς φυσιογνωστικὲς ἐπιστῆμες.;

Εἶναι βέβαια ἀλήθεια πὼς μέσα στὴν τάξη τῶν καθηγητῶν τῆς Γαλλικῆς εἶναι καὶ μερικοὶ ποὺ ὅ,τι ἄλλο θέλεις ξέρουν ἐκτὸς ἀπὸ γαλλικά. Μὰ ποῦ εἶχαν τὸ νοῦ τους οἱ ἁρμόδιοι ὅταν τοὺς χειροτονοῦσαν καθηγητές; Καὶ τὶ χρεωστοῦν οἱ ἄλλοι, οἱ ἱκανοὶ ποὺ ἔχουν Baccalauereat *νὰ ὑποφέρουν καὶ νὰ ζημιώνονται;*

Ἡ ἀσχημία αὐτὴ πρέπει νὰ ἀρθεῖ. Τὶ κάνει τὸ περιώνυμο Ἐκπαιδευτικὸ Συμβούλιο; Δὲν ἀδειάζει νὰ ταχτοποιήσει ἕνα τέτιο ζήτημα; Ἢ μήπως ἀγνοεῖ κι' αὐτό; Μὰ τότε τί ξέρει; Νὰ τιμωρεῖ νὰ ἀπολύει καὶ νὰ πενταρολογεῖ;

Μὰ θὰ ἐπανέλθουμε.

ΜΗ ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ

Διαβάζουμε στὸ Διδασκαλικὸ Βῆμα:

«Στὶς 22 τοῦ Μάη, τὶς πρωΐνες ὧρες ποὺ ἔκανα μάθημα στὸ σχολεῖο μου, μπῆκε στὴν τάξη μου ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ τομέα Θ. Λοῦβρος καὶ χωρὶς νὰ πιάση μαζί μου καμμιὰ κουβέντα, ἄρχισε νὰ ἐξετάζει τοὺς μαθητὰς ἀπὸ τὴν Ἱστορία, ὅπως ποιὸς ἦταν ὁ Λεωνίδας, ὁ Ἀθαν. Διάκος, ὁ Διον. Σολωμός, σὰν ἐπιθεωρητὴς τοῦ παλιοῦ καιροῦ. Ἐγὼ πολὺ εὐνενικὰ ἐφέρθηκα καὶ δὲν τὸν ἐσταμάτησα, μὴ θέλοντας νὰ δημιουργήσω σκηνὲς μπροστὰ στὰ μάτια τῶν παιδιῶν. Πολὺ ὅμως μετανοῶ. Πῶς μπορεῖτε νὰ τὸ χαρακτηρίσετε αὐτό; Μὴν πέρασε ἀπὸ τὸ μυαλὸ τῶν τέτοιου εἴδους ἀξιωματικῶν, ὅτι ἡμεῖς οἱ δασκάλοι δὲν εἴμαστε ἕλληνες καὶ μᾶς ψαρεύουν μὴ λογαριάζοντας γιὰ τίποτε τοὺς προϊσταμένους ἐπιθεωρητές;

Νερόμυλος Ἐδέσσης 24 Μάη 1936. *Μὲ ἀγάπη*

Σ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

Δὲ θέλουμε νὰ χαραχτηρίσουμε τὴν ἐπέμβαση αὐτὴ τοῦ ἀξιωματικοῦ. Προτιμᾶμε νὰ πιστέψουμε πὼς ἡ αἰτία τῆς ἄπρεπης συμπεριφορᾶς του εἶναι ἡ παρανόηση τῆς ἀποστολῆς του ἢ ὁ ὑπερβολικός του ζῆλος.

Ποιὰ μέτρα ὅμως πῆρε ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας γιὰ νὰ προστατέψει τὸ λειτουργὸ τῆς λαϊκῆς Παιδείας καὶ νὰ τὸν ἀπαλλάξη ἀπὸ τέτιες ἐπεμβάσεις; Ἢ μήπως ὁ θαυμαστὴς τοῦ Χίτλερ κ. Λούβαρης θὰ σπεύσει νὰ καλέσει «εἰς ἀπολογίαν» καὶ τὸ συνάδελφο Γεωργόπουλο γιατί δὲν ἔκαμε τεμενάδες καὶ εἶχε τὸ θάρρος νὰ διαμαρτυρηθεῖ καὶ νὰ καταγγείλει τὴν ἄπρεπη συμπεριφορὰ τοῦ κ. ὑπολοχαγοῦ;

ΟΙ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΟΙ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

Σὲ τοῦτον τὸν εὐλογημένο τόπο τίποτα δὲ γίνεται ἄρτιο. Ἕνας ὑπουργὸς ἀρχίζει τὴν ἐφαρμογὴ ἑνὸς μέτρου ὠφελίμου γιὰ τὰ ζητήματα τοῦ τόπου, ἔρχεται ὁ ἄλλος ὑπουργὸς καὶ ἢ τὴν διακόπτει ἢ τὴν ἀκυρώνει. Καὶ αὐτὸ γίνεται σὲ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς δημοσίαι ὑπηρεσίας.

Τὸ ἴδιο τώρα γίνεται ἐδῶ καὶ μερικὰ χρόνια γιὰ τὴν τάξη τῶν τριτοβαθμίων δημοδιδασκάλων: Στὸ 1929 τὸ Κράτος ἀποφάσισε νὰ μὴν ἀπολύσει τοὺς δασκάλους αὐτοὺς παρὰ νὰ τοὺς μετεκπαιδεύση τὰ διδασκαλεῖα, νὰ τοὺς δώσει πτυχία, γιὰ νὰ πάρουν καὶ οἱ συνάδελφοι αὐτοὶ πρεσόντα. Ἔγινε τότε καὶ ὁ σχετικὸς νόμος καὶ ἄρχισε ἡ μετεκπαίδευση. Στὰ 1931 ὅμως διακόπηκε διὰ λόγου οἰκονομίας, καὶ καὶ τὴν ἐρχόμενη χρονιὰ ἐπνελήφθηκε. Στὰ 1934 πάλι τὸ Ἐκπαιδευτικὸ Συμβούλιο ἀπεφάσισε νὰ καλέσει σὲ μετεκπαίδευσοι ὅλους τοὺς ὑπόλοιπους τριτοβαθμίους, μὰ ἡ ἀπόφαση αὐτὴ δὲν ἐφαρμοσθηκε.

Ἔτσι ἔμεινε ἕνας ἀριθμὸς τριτοβαθμίων, ποὺ δὲν πρόφθασε νὰ μετεκπαιδευθεῖ καὶ κατάντησε σήμερα νὰ ἐργάζεται γιὰ νὰ πεινάει. Καὶ τὸ χειρότερο, τό Ὑπουργεῖο τῆς Παιδεία« καὶ τὸ Ἐκπαιδευτικὸ Συμβούλιο ξέχασαν τοὺς δυστυχισμένους αὐτοὺς ἐκπαιδευτικούς. Τοὺς τὸ ὑπενθυμίζομε λοιπὸν πὼς πρέπει νὰ κανονιστεῖ τὸ ζήτημα αὐτό. Ἢ πρέπει οἱ τριτοβάθμιοι δημοδιδάσκοι νὰ ἀφομοιωθοῦν πρὸς τοὺς πτυχιούχους διδασκαλιστές, ἀφοῦ κάνουν τὴν ἴδια δουλειὰ καὶ μὲ ἐπιτυχία, ἢ νὰ κληθοῦν κι' αὐτοὶ κάπου νὰ μετεκπαιδευθοῦν γιὰ ἕνα χρόνο καὶ ν' ἀποχτήσουν πρεσόντα. Γιατὶ τὸ νὰ τοὺς ἀφήνουν στὴν σημερινή τους ἀπαθλίωση εἶναι ἀπάνθρωπο καὶ βλαβερὸ γιὰ τὴν Παιδεία.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΓΙΑ ΜΙΜΙΣΗ

Στὴ Θεσσαλονίκη ἄρχισαν νὰ παρουσιάζονται φαινόμενα ἐξαιρετικὰ εὐχάριστα καὶ ἐλπιδοφόρα γιὰ μιὰ καλύτερη αὔριο τοῦ Σχολείου καὶ τοῦ Δασκάλου: Γιὰ πρώτη φορὰ οἱ δασκάλοι τῆς Θεσσαλονίκης ἡνωμένοι παρουσίασαν μιὰ ὀργάνωση τόσο ἐπιβλητικὴ καὶ τόσο ἀποφασισμένη νὰ ἐργασθεῖ: Ἀπὸ τοὺς 560 δασκάλους ποὺ ὑπηρετοῦν στὴν πρωτεύουσα τῆς βορείου Ἑλλάδος οἱ 450 γίνηκαν μέλη τοῦ νεοσύστατου Συλλόγου: Εἶνε ὁ μεγαλύτερος Σύλλογος σ' ὅλο τὸ Κράτος! Μὰ τὴ μεγαλύτερη ἐντύπωση δὲν κάνει μονάχα ὁ ὄγκος των, παρὰ καὶ ἡ πρώτη ἐμφάνισή τους. Τὴν ἔδειξαν μὲ τὸ ὑπόμνημά τους στὸ Ὑπουργεῖο, ποὺ τὸ δημοσίεψε καὶ ἡ «ΣΧΟΛΙΚΗ» στὸ προηγούμενο φύλλο της: Τὸ διακρίνει βαθειὰ κατανόηση ὅλων τῶν ζητημάτων ποὺ ἀπασχολοῦν εἰδικὰ τὴ λαϊκὴ Παιδεία τῆς Θεσ)κης καὶ γενικὰ τὸν κλάδο: Δὲν περιορίζεται, ὅπως συνήθως γίνεται σὲ ἀξιώσεις ξερὰ ἐπαγγελματικές. Μιλοῦν μὲ πόνο γιὰ τὴ διδακτηριακὴ ἀθλιότητα τῆς περιφερείας των καὶ γιὰ τὴν ἐγκατάλειψη τοῦ φτωχοῦ παιδιοῦ: Ξέρουν βέβαια τὴν προστασία ποὺ γίνεται γιὰ τὸ παιδὶ ἀπὸ μερικὲς ἰδιωτικὲς φιλανθρωπικὲς ὀργανώσεις, γράψαμε καὶ μεῖς γι' αὐτὲς ἀπὸ τὶς στῆλες τῆς «Σχολικῆς». Βλέπουν ὅμως πὼς ἡ ἰδιωτικὴ αὐτὴ προστασία δὲν εἶναι ἀρκετὴ γιὰ τὶς χιλιάδες φτωχὰ παιδιά. Καὶ ζητοῦν ἀπὸ τὸ Κράτος νὰ δώσει προσοχὴ στὸ φοβερὸ δρᾶμα τοῦ πεινασμένου καὶ γυμνοῦ παιδιοῦ. Ζητοῦν ἀκόμα γιὰ τὴν ἐξασφάλιση μιᾶς γενικῆς καὶ ἀληθινῆς μόρφωσης τοῦ Λαοῦ, νὰ ἐπεκταθεῖ ἡ δημοτικὴ γλῶσσα σ' ὅλες τὶς τάξεις τοῦ Λαϊκοῦ Σχολιατὶ μονάχα μὲ τὸ γλωσσικὸ αὐτὸ ὄργανο θὰ πετύχει ὁ σκοπὸς καὶ ἡ ἀποστολὴ τοῦ Σχολείου. Ἔρχονται κατόπιν στὶς ἐπαγγελματικές των ἀξιώσεις, βασιμες καὶ δίκαιες ὅλες.

Βέβαια γιὰ νὰ πετύχουν τὰ αἰτήματά τους δὲ θὰ περιοριστοῦν στὰ χαρτιὰ μονάχα, παρὰ καὶ μὲ θετικὲς ἐνέργειες θὰ ἐργασθοῦν γιὰ νὰ γίνουν, ἂν ὄχι ὅλα, ἀμέσως τὰ περισσότερα τουλάχιστον, πραγματικότητα: Ἕνα ὅμως ἀπὸ τὰ ζητήματα ποὺ μποροῦν νὰ πετύχουν μὲ μιὰ ἔντονη προσπάθεια, εἶνε ἡ λύση τοῦ διδακτηριακοῦ ζητήματος γιὰ τὴν πόλη τῆς Θεσσαλονίκης, ποὺ δὲν ἐπιδέχεται πιὰ πολλὲς ἀναβολές; Τὸ Κράτος λιγοστὰ θὰ δίνει πιὰ γιὰ διδακτήρια.

Τὸ ζήτημα ὅμως αὐτὸ λύεται στὴ εσσαλονίκη καὶ χωρὶς τὴ βοήθεια τοῦ Κράτους:

Μὲ την ἐκποίηση τῆς ἀκίνητης περιουσίας τοῦ Ταμείου Ἐκπαιδ. Προνοίας: Τὴν ξεύρουν οἱ δασκάλοι τῆς Θεσ)κης τὴν περιουσία αὐτή: Τὰ 4)5 ἂν ἐκποιηθοῦν θὰ ἀποφέρουν πάνω ἀπὸ 50 ἑκατομμύρια δραχμές: Μὲ τὸ ποσὸ αὐτὸ λύεται τὸ διδακτηριακὸ ζήτημα καὶ γιὰ τὴ Θεσσαλονίκη καὶ γιὰ τοὺς συνοικισμούς. Μὲ τό 1)5 ποὺ θὰ μείνει, θὰ βγαίνουν τὰ ἔξοδα γιὰ τή μερικὴ συντήρηση τῶν χτιρίων, ἂν κι' αὐτὴ θὰ γίνεται ὅπως τώρα, μὲ τὶς φροντίδες τῶν Σχολικῶν Ἐφορειῶν: Στὴ λύση αὐτὴ δὲν μένουν σύμφωνοι οἱ διαχειριστὲς τῆς μεγάλης αὐτῆς Σχολικῆς περιουσίας. ποὺ ὅσο πάνε τὰ χρόνια καὶ φθείρεται, ἢ πηγαίνουν τὰ περισσότερα ἔσοδα στὴ συντήρησή της. Καὶ γιὰ τὰ σχολειὰ μένουν λίγα πράματα: Καὶ ἄλλοτε συζητήθηκε τὸ ζήτημα: Πρωτοστάτησαν μάλιστα καὶ μερικὲς ἐφημερίδες τοῦ τόπου: Καὶ στὴν Ἐπιθεωρητικὴ ὑπηρεσία μου στὴ Θεσ)κη ξαναέφεραν τὴν ὑπόθεση σὲ συζήτηση: Καὶ ὑπομνήματα ὑπέβαλαν. Τὰ διάφορα ὅμως περιστατικά, ἡ ἀντίδραση ἐκείνων ποὺ δὲν θέλουν νὰ γίνει ἡ ἐκποίηση καὶ ἡ ἐλπίδα πὼς τὸ Κράτες θὰ δώσει καὶ ἄλλα χρήματα γιὰ τὰ σχολειά, ματαίωσαν καὶ αὐτὴ τὴ φορὰ κάθε προσπάθεια. Τώρα εἶναι καιρὸς νὰ ξαναβγεῖ τὸ ζήτημα στὴ μέση. Ἂς τὸ πάρουν ἀπάνω των οἱ ὀργανωμένοι δασκάλοι τῆς Θεσ)κης. Μιὰ δραστήρια καὶ ἐντατικὴ ἐνέργεια πρὸς ὅλες τὶς διευθύνσεις, μὲ ἐξέγερση τῆς προσοχῆς τοῦ Λαοῦ. θὰ φέρει τὴ λύση τοῦ σπουδαίου αὐτοῦ ζητήματος. Ἡ ἐπιτυχία των, ποὺ δὲν τὴν θεωρῶ ἀδύνατη, ὅσο κι' ἂν εἶναι δύσκολη θὰ εἶναι ἡ ὡραιότερη ὑπηρεσία γιὰ τὸ Σχολεῖο καὶ γενικὰ γιὰ τὸ παιδὶ τῆς Θεσ)κης. Καὶ μιὰ σύσταση ἔχω νὰ κάμω στοὺς προχθεσινοὺς συνεργάτες μου: Νὰ φυλαχθοῦν ἀπὸ τὴ Φυλετικὴ ἀσθένεια: Τὴ διαίρεση: Ὑπόφεραν καί ἄλλοτε ἀπ' αὐτή: Ἂν ὑποτροπιάσει θὰ εἶνε δυσκολοθεράπευτη; Νὰ μὴ παρασυρθοῦν ἀπὸ τή διαφορὰ γνωμῶν σέ ἐφήμερα ζητήματα καὶ διασπασθοῦν. Ἑνωμένοι ἂς προχωρήσουν στὸν ὡραῖο δρόμο ποὺ χάραξαν μ' ἐνθουσιασμό.

Κ. ΛΑΓΟΥΜΙΤΑΚΗΣ
Πρώην ἐπιθεωρητὴς Σχολ. Θεσ)κης

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ

Περίεργα, ἀλήθεια, πράγματα γίνονται στὸ Ὑπουργεῖο τῆς Παιδείας. Τὴν περασμένη Τετάρτη ἄρχισε ὁ διαγωνισμὸς τῶν νέων Ἐπιθεωρητῶν τῶς Δημοτικῶν Σχολείων. Θέλαμε ὅμως νὰ ρωτήσουμε: Τί σκοπὸ ἔχουν οἱ διαγωνισμοὶ αὐτοί; ἀφοῦ ἐκεῖνοι ποὺ πετυχαίνουν στοὺς διαγωνισμοὺς δὲν διορίζονται; Καὶ ἀφοῦ ὑπάρχουν ἀκόμα τόνοι ἀδιόριστοι ἐπιθεωρητὲς ἀπὸ προηγουμένους διαγωνισμούς, τί θέλει τὸ Κράτος κι' ἄλλους; Καὶ δὲ θὰ ἦταν πολὺ καλύτερο, νὰ γίνεται ὁ διαγωνισμὸς μόνο ἅμα χρεύουν θέσεις ἐπιθεωρητῶν; Καὶ ἡ προκήρυξη νὰ γίνεται γιὰ τόσες θέσεις ὅσες εἶναι κενές; Καὶ ὅσοι πετυχαίνουν στὸ διαγωνισμὸ νὰ διορίζονται ἀμέσως. Δὲν καταλαβαίνουν λοιπὸν πὼς ἡ σημερρινὴ τραγελαφικὴ κατάσταση ὄχι μόνο γιλοιοποιεῖ τοὺς ὑπευθύνους μιγαλοτιτλούχους τοῦ Ὑπουργείου παρὰ καὶ τυραννεῖ καὶ βασανίζει τοὺς ὑποψηφίους, ποὺ ξοδεύονται γιὰ νὰ ἔρθουν στὴν Ἀθήνα νὰ δώσουν ἐξετάσεις γιὰ μὴ διορισθοῦν ποτέ;

ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΕΙΤΕ
ΝΑ ΣΤΕΙΛΕΤΕ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ

ἐπιθέσεις, τὶς συκοφαντίες. Ἤθελαν γι' αὐτοὶ νὰ εἰποῦνε κάπου ἐκεῖνο ποὺ δὲν μποροῦν νὰ εἰποῦνε καὶ θεωροῦν χαμένο κόπο νὰ τὸ εἰποῦνε σὲ συγκλήτους, ὑπουργούς, κυβερνῆτες.

Ἀναγράφω μερικὰ ἀπὸ τὰ αἰτήματά τους, ὅπως ἦλθαν στὴ δημοσιότητα μὲ τὸν ἡμερήσιο τύπο, ἀσυστηματοποίητα καὶ σχηματοποιημένα: 1) Ἀναδιοργάνωσις τῆς δημοτικῆς καί μέσης Παιδείας. 2) Καθιέρωσις τῆς δημοτικῆς. 3) Προεισαγωγικὸς κατατοπισμὸς τῶν νέων. 4) Διδασκαλία ξένων γλωσσῶν. 5) Συμπλήρωσις ἑδρῶν. 6) Ὀργάνωσις φροντιστηρίων καὶ ἐργαστηρίων. 7) Σύστασις γραφείου τύπου διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν συγγραμμάτων τῶν καθηγητῶν, φροντιστηριακῶν βοηθημάτων κλπ. 8) Κατάργησις τῶν εἰσιτηρίων καί τμηματικῶν ἐξετάσεων καὶ ἀντικατάστασις διὰ τῆς δοκιμῆς εἰς τὰ φροντιστήρια καὶ τελειοτικῶν ἐξετάσεων. 9) Ἀποστολή ὑποτρόφων εἰς τὸ ἐξωτερικόν. 10) Μετάκλησις εὐρωπαίων καθηγητῶν.

Εἴταν κι' ἄλλα, ἐπίσης σπουδαῖα, ἐπίσης βασικά, ποὺ σχετίζουνται μὲ τὴν οἰκονομικὴ κατάσταση τοῦ φοιτητὴ καὶ μὲ τὴ φοιτητικὴ ζωή. Προτάθηκε ἀκόμα νὰ ἱδρυθῆ μόνιμο συμβούλιο ἀπὸ πρόσωπα μὲ κῦρος γιὰ νὰ δημιουργηθῆ μιὰ ἐνιαία καὶ μὲ συνέχεια ἐκπαιδευτικὴ πολιτική, ἐνῶ ὡς τόρα ἡ ἀστάθεια τῶν κυβερνήσεων καὶ ἡ ἐφημερότητα τῶν ὑπουργῶν ἄφησε ἀκυβέρνητα καὶ στερημένα ἀπὸ κάθε κατεύθυνση τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτήρια.

Τὶ βαρύτητα ἔχει τὸ καθένα ἀπ' αὐτὰ τὰ αἰτήματα τὸ καταλαβαίνουν ὅσοι στέκονται κάπως κοντὰ στὴν ἐπιστήμη. Ἐντύπωση ἔκανε ἡ πλατύτητα στὶς ἀντιλήψεις, ἡ ἐπίγνωση, ὁ τόνος τοῦ πόνου καὶ ἡ πειστικότητα στὴν ἀνάπτυξη τῶν ζητημάτων. Ἡ συγκέντρωση τῆς Κυριακῆς ἐκείνης ἔδειξε πὼς ἔγινε ἕνα βῆμα, πὼς ἡ νεολαία σοβαρεύθηκε καὶ πὼς ξέρει τὸ τὶ ζητεῖ ὅσο δὲν τὸ ὑποψιάζονται οἱ ἡλικιωμένοι.

Πῶς ἀντιμετοπίστηκε ἡ προσπάθεια; Μὲ φωνές, μὲ πατριδοκαπηλικὲς διαστροφὲς κι' ἀθλιότητα. Ὅλα αὐτὰ εἶναι κομμουνιστικά, ἐπικίνδυνα στὴν ἑλληνικὴ ἀγνότητα, ὑποσκόπτουν οἰκογένεια. θρησκεία, πατρίδα. Φαίνεται ἡ μοίρα τοῦ τόπου αὐτοῦ νὰ μὴν μπορεῖ νὰ σηκώσει κεφάλι ἀπὸ τὴν τοπεινὴ θέση ὅπου παραδέρνει. Ἂν βέβαια μείνη παραδομένη στὰ χέρια ἐκείνων ποὺ τὴν κατάντησαν ἔτσι. Τὸ Συνέδριο ἔκαμε τὴ δουλιά του. Ἕνα ἀνακοινωθὲν τῶν φοιτητῶν τῆς Θεσσαλονίκης λέγει: «Τὸ συνέδριον διεξήχθη κανονικώτατα καὶ ἡ ἐπιτυχία του ὑπερέβη καὶ τὰς πλέον αἰσιοδόξους προβλέψεις». Αὐτὸ εἶναι σωστὸ στὴν ἔννοια ποὺ τὰ αἰτήματα φοιτητῶν καὶ καθηγητῶν ἀκούστηκαν ἀπό ἑκατοντάδες νέους μέσα στὴν πιὸ θερμὴ συναδέλφωση καὶ τὴν κοινὴ ἐπιδοκιμασία. Οἱ νέοι τὰ ἀναγνώρισαν σὰν ἀνάγκες καὶ ἀπαιτήσεις δικές τοὺς καὶ μαζὶ ἕνιωσαν τὴ δύναμη τῆς ὁμάδας, ποὺ θὰ τὰ ἐπιβάλε νωρίς, ἢ ἀργὰ καὶ μὲ τὴν ὑποστήριξη τοῦ πλατύτερου κοινοῦ, ποὺ μεσα στὸ σκούξιμο τῶν μαύρων κοράκων ἀντιλήφτηκε τὶ ζητεῖ ἡ νεολαία τῶν Πανεπιστημίων.

ΕΛΛΗΝ. ΕΤ. ΟΙΝΩΝ & ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ Α.Ε.
ΣΤΑΔΙΟΥ 15Δ
ΑΘΗΝΑΙ
ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ "ΒΟΤΡΥΣ,,
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΥ ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΚΟΝΙΑΚ V.O.S. 25 ΕΤΩΝ
V.O. 15 »
* * * 10 »
ΒΕΡΜΟΥΤ
ΜΑΥΡΟΔΑΦΝΗ
ΣΑΜΟΣ
ΠΙΝΕΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ
"ΜΑΡΚΟ,,
ΛΕΥΚΟ, ΕΡΥΘΡΟ, ΡΕΤΣΙΝΑΤΟ
ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΔΙ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΜΕΣΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Η ΜΟΡΦΩΣΗ ΤΩΝ ΣΗΜΕΡΙΝΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

Ἄθρο τῆς Γερμανίδος παιδαγωγοῦ
ΜΑΡΙΑΣ ΜΑΡΕΣ

Ὅσο ἡ οἰκογένεια ἦταν ἡ μόνη σφαίρα, ὅπου μέσα δροῦσε ἡ γυναίκα, δὲ μποροῦσε νὰ γίνει λόγος γιὰ πρόβλημα κοριτσίστικης μόρφωσης. Ἡ μορφωτικὴ ἐργασία τοῦ κοριτσιοῦ στὸν καιρὸ σὐτὸ εἶχε ἕνα μόνο σκοπό: Τὴν προπαρασκευὴ τῆς νοικοκυρᾶς κσὶ τῆς μητέρας. Ὅταν ὅμως ἡ μόρφωση γενικὰ ἁπλώθηκε καὶ ἀπὸ τότε ποὺ σχεδὸν τὸ ἑνὰ τρίτο τῶν γυναικῶν ἐργάζονται ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ γιὰ τὴν κοινωνία, ἡ μόρφωση τῶν κοριτσιῶν ἀνάλαβε νὰ πετύχει διπλὸ σκοπό, ἀπὸ τὴ μιὰ τὴ μόρφωση τῆς νοικοκυρᾶς καὶ μητέρας καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τὴ μόρφωση τῆς ἐργαζόμενης γυναίκας. Καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἔναρξη τῆς σχολικῆς μόρφωσης δὲν εἶναι ἀκόμα γνωστὸς ὁ κύκλος τῆς δράσης τῆς γυναίκας, γι' αὐτὸ πρέπει τὸ κορίτσι νὰ μορφώνιται καὶ γιὰ τὶς δυὸ σφαῖρες, καὶ τοῦ σπιτιοῦ καὶ τῆς κοινωνίας.

Οἱ δυὸ σκοποὶ

Στὸ διπλὸ λοιπὸν προορισμὸ τῆς σημερινῆς γυναίκας ἀνταποκρίνεται ἡ διπλὴ ἐπιβάρυνση τοῦ σχολείου τῶν κοριτσιῶν. Καὶ στὴν ἐπιβάρυνση αὐτὴ βρίσκεται καὶ ἡ καθαυτὸ προβληματικὴ τοῦ κοριτσίστικου σχολείου,

Ἐνῶ στὸ μεσαίωνα οἱ γυναῖκες τῶν ἱπποτῶν καὶ τῶν μοναστηριῶν εἶχαν ἀρκετὴ φόρφωση, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς θρησκευτικῆς Μεταρρύθμισης ὡς τὸ τέλος τοῦ 19ου αἰώνα ἡ γυναίκα ἦταν ὁλότελα ἀποκλεισμένη ἀπὸ τὴ φόρφωση. Καὶ μόνο ὅταν ἡ οἰκονομικὴ ἐξέλιξη τῆς ἀνθρωπότητας ἐπέβαλε τὴν ἐργασία τῆς γυναίκας, παρουσιάστηκε πάλι τὸ πρόβλημα τῆς μόρφωσης τῶν κοριτσιῶν. Μαζὶ ὅμως ἔπρεπε νὰ δοκιμασθοῦν καὶ διάφοροι τρόποι γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ διπλοῦ, ὅπως παραπάνω λέμε, σκοποῦ τοῦ κοριτσίστικου σχολείου. Ἀπὸ τὸ διπλὸ αὐτὸ σκοπὸ ὅμως ἔμεινε μακριὰ τὸ Δημοτικὸ σχολεῖο. Γιατὶ στὸ σχολεῖο αὐτὸ δίνεται ἡ ἴδια μόρμωση στὰ ἀγόρια καὶ στὰ κορίτσια. Ἡ ἐπίτευξη τοῦ διπλοῦ σκοποῦ ἐπιχειρεῖται στὴ Μέση Παιδεία. Ἂν ὅμως ἐπρόκειτο νὰ ἐπιδιώκονται καὶ οἱ δυὸ σκοποὶ μαζί, ἡ μόρφωση δηλαδὴ τῆς νοικοκυρᾶς καὶ τῆς μητέρας μαζὶ μὲ τὴ μόρφωση τῆς ἐργαζόμενης γυναίκας, αὐτὸ θὰ ἦταν ἀσήκωτο βάρος γιὰ τὶς μαθήτριες. Τὸ πρόβλημα λοιπὸν εἶναι πῶς θὰ συμβιβαστοῦν οἱ δυὸ αὐτοὶ σκοποί, πῶς ἡ γυναικεία καὶ ἡ ἐπαγγελμστικὴ μόρφωση θὰ μπορέσουν νὰ ἑνωθοῦν σὲ μιὰ ἀνθρωπιστικὴ μόρφωση. Γιὰ τὴν ὑπερνίκηση τοῦ διπλοῦ αὐτοῦ σκοποῦ παλεύουν ὡς τώρα οἱ παιδαγωγοί.

Ἡ ἴδια μόρφωση στ' ἀγόρια καὶ κορίτσια

Κάποτε ἐνόμιζαν πώς, ἀφοῦ δὲν μποροῦν νὰ ἐπιδιωχθοῦν σύγχρονσ καὶ οἱ δυὸ σκοποί, νά ἐπιδιωχθεῖ πρῶτα ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος νὰ ἀναβληθεῖ γιὰ ἀργότερα. Ἐνῶ στὴν ἀρχὴ τὰ ἀνώτερα παρθεναγωγεῖα ἔδιναν μιὰ γενική. ἀκαθόριστη μόρφωση, ὅπου τονίζονταν περισσότερο τὰ ἱστορικὰ καὶ λογοτεχνικὰ μαθήματα, καὶ ὅλα δίνονταν μισὰ καὶ ἐπιπόλαια καὶ δὲν ὑπῆρχε εἰδικὴ μόρφωση γιὰ τὴ μητρικὴ καὶ ἐπαγγελματικὴ ἀποστολὴ τῆς γυναίκας, ἡ γυναικεία κίνηση κατόρθωσε νὰ πετύχει τὴν ἐξίσωση τῆς διδασκαλίας γιὰ τ' ἀγόρια καὶ τὰ κορίτσια. Ἡ γυναικεία κίνηση σκεφτόταν ἔτσι: Ὅπως δίνεναι ἡ ἴδια τροφὴ στ' ἀγόρια καὶ στὰ κορίτσια, ἔτσι μποροῦσε νὰ τοὺς δοθεῖ καὶ ἡ ἴδια σχολικὴ μόρφωση. Μιὰ ἀπόφαση μιᾶς συγκέντρωσης γυναικῶν ἀπὸ τὰ 1907 στὸ Κάσσελ τῆς Γερμανίας λέει: «... Οἱ γυναῖκες εἶναι τῆς γνώμης πὼς ἡ συνδιδασκαλία ἀγοριῶν καὶ κοριτσιῶν εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα μέσα τόσο γιὰ τὴν ἀνώτερη μόρφωση τῶν γυναικῶν, ὅσο καὶ γιὰ τὴν ἐξευγένιση τῶν δύο φύλων». Οἱ σκέψεις αὐτὲς ἴσχυαν ὡς τὴν τελευταία δεκαετία.

Ἡ ἀναγνώριση ὅμως τώρα τελευταῖα ἀπὸ μέρος τῶν γυναικῶν, πὼς ἡ γυναίκα δὲν μπορεῖ νὰ ἀναλάβει τὴν πάλη δίπλα στὸν ἄνδρα μέσα σ' ἕνα κόσμο, ποὺ εἶναι ἀποκλειστικὸ δημιούργημα τῶν ἀνδρῶν, ἔδωσε στὶς ἴδιες τὸ θάρρος νὰ ζητήσουν τὰ δικαιώματα τῆς ἰδιαίτερης φύσης τους. Ἔτσι ἔπεσε ἡ ἐξίσωση τῆς μόρφωσης ἀνάμεσα στὰ φῦλα. Μιὰ νέα γενεὰ γυναικῶν ἀπαιτοῦσε τὴν μόρφωση τοῦ κοριτσιοῦ πρὸς τὴν πλέρια συνείδηση τῆς γυναικείας του φύσης καὶ πρὸς τὴν ἀνάπτυξη τῶν ἱκανοτήτων του γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ λαβαίνει μέρος στὴ δημιουργία τοῦ καθολικοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητας. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς σημερινῆς μόρφωσης τῶν κοριτσιῶν ἀναγνωρίζουν καὶ θέλουν νὰ ἱκανοποιήσουν τὴ γυναικεία φύση τους.

Τὰ κορίτσια νὰ γίνουν ἱκανὰ γιὰ τὴ ζωή:

Ἡ νεωτέρα ψυχολογία τῶν φύλων πολὺ λίγες ἀντικειμενικὲς διαφορὲς μπόρεσε νὰ καθορίσει ἀνάμεσα στὰ δύο φῦλα. Ἡ κυριωτέρα διαφορὰ εἶναι ἡ μεγαλύτερη εὐαισθησία τοῦ κοριτσιοῦ. Αὐτὴ ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ σταθεῖ αἰτία τῆς χωριστικῆς μόρφωσης τῶν φύλων, Περισσότερο πρέπει νὰ στηριχθοῦμε στὸ φυσικὸ προορισμὸ τῶν φύλων. Εἶναι γνωστὸ πώς, ἐπειδὴ τὸ θηλυκὸ φῦλο εἶναι προορισμένο νὰ διατηρήσει καὶ διαιωνίσει τὸ γένος, προσφέρει στὸ ἔργο αὐτὸ περισσότερο ἀπὸ τὸν ἄνδρα καὶ σωματικὰ καὶ ψυχικά. Καὶ ὁ προορισμὸς σὐτὸς τοῦ θηλκκοῦ φύλου ἀποβαίνει ὁ κυριώτερος παράγοντας γιὰ τὸν καθορισμὸ τοῦ εἴδους τῆς ἀγωγῆς του. Τὸ σχολεῖο τῶν κοριτσιῶν πρέπει συνεπῶς νὰ βλέπει τὸν *ἕνα* του μορφωτικὸ σκοπὸ στὴ διατήρηση τῆς ζωῆς τοῦ γένους. Δὲν εἶναι ὅμως αὐτὸς ὁ μοναδικὸς σκοπός του. Μὰ πρέπει, ὅπως καὶ γιὰ τ' ἀγόρια, ν' ἀναπτύξει καὶ τὸ πνεῦμα τῶν κοριτσιῶν καὶ ὄχι μόνο νὰ τὰ κάνει ἱκσνὰ γιὰ ἕνα ἐπάγγελμα, παρὰ καὶ ἱκανὰ νὰ ἀποβαίνουν κύρια τῆς ζωῆς γενικά. Ἡ μόρφωση τῆς καλῆς νοικοκυρᾶς προϋποθέτει τὴν πνευματικὴ ἐ' παφὴ καὶ ἁρμονία ἀνάμεσα στὸν ἄνδρα, τὴ γυναίκα καὶ τὰ παιδια· Γι' αὐτὸ καὶ στὰ κορίτσια θὰ προσφερθεῖ τὸ ἴδιο μορφωτικὸ ὑλικὸ ὅπως καὶ στὰ ἀγόρια. Ὁ περιορισμὸς τῆς μόρφωσης τοῦ κοριτσιοῦ σὲ κοινωνικὲς συνθῆκες περασμένης ἐποχῆς θὰ ἐσήμαινε ζημία καὶ τῆς οἰκογενειακῆς ἀποστολῆς τῆς γυναίκας. Ἐκτὸς ὅμως ἀπ' αὐτό, καὶ ἡ ἀναγνώριση τῆς ἰσότητας τοῦ ἀγοριοῦ καὶ κοριτσιοῦ μέσα στὴν ἐπαγγελματικὴ ζωὴ ἐπιβάλλει νὰ δίνεται καὶ στὰ δυὸ τὸ ἴδιο μορφωτικὸ ὑλικό. Λοιπόν, τὸ κοριτσίστικο σχολεῖο ἔχει νὰ πετύχει δυὸ σκοπούς: Νὰ δώσει πνευματικὴ μόρφωση καὶ νὰ κάμει τὰ κορίτσια ἱκανὰ γιὰ τὴ ζωή. Ἡ ἐπιτυχία τῶν δύο αὐτῶν σκοπῶν θὰ ἐξαρτηθεῖ καὶ ἀπὸ τὴν ἀνάλογη διαρρύθμιση τοῦ προγράμματος.

Νέες διαρρυθμίσεις τοῦ κοριτσίστικου σχολείου

Πολλὲς φωνὲς ὑψώθηκαν ἐνάντια στὴν ἐξίσωση τῆς διδασκαλίας τῶν δύο φύλων. Ὁ Κερσενστάϊνερ π. χ. ζητεῖ νὰ πετύχει τὴ μόρφωση τῆς καλῆς νοικοκυρᾶς στὸ Δημοτικὸ σχολεῖο μὲ τὸ μάθημα τῆς Οἰκιακῆς Οἰκονομίας σὲ ἰδιαίτερες τάξεις γιὰ τὰ κορίτσια. Σὲ μερικὲς πόλεις τῆς Γερμανίας γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἴδιου σκοποῦ, εἰσήγαγαν τὰ σχολικὰ μαγειρεῖα. Ὁ πόλεμος διέκοψε τὴν κίνηση αὐτή. Ἀμέσως ὅμως μετὰ τὸν πόλεμο παρουσιάστηκε τὸ πρόβλημα: Πῶς πρέπει νὰ μορφωθεῖ ἡ γυναίκα ὥστε νὰ ἀνταποκριθεῖ στὸν ἐκπολιτιστικό της προορισμό. Τὰ σχολικὰ μαγειρεῖα ἦρθαν πάλι στὴν πρώτη γραμμή. Στὴν Αὐστρία ἱδρύθηκε εἰδικὸς Σύλλογος γυναικῶν γιὰ τὴν εἰσαγωγὴ σχολικῶν μαγειρείων ποὺ σήμερα μετρᾶ δύο χιλιάδες δασκάλες ὡς μέλη του. Στὰ 1921 ὁ Σύλλογος αὐτὸς ἐνήργησε καὶ πέτυχε νὰ ἱδρυθεῖ ἕνας νέος τύπος σχολείου κοριτσιῶν—τὸ ἀνώτερο Παρθεναγωγεῖο. Ἔτσι ἡ Αὐστρία ἔγινε ὁ πρωτοπόρος γιὰ τὴν κατάλληλη μόρφωση τοῦ κοριτσιοῦ. Τὶς αὐστριακὲς αὐτὲς ἐνέργειες ἀναγνώρισε καὶ ὁ γνωστὸς καθηγητὴς Σπράγκερ, Γιὰ νὰ τονίσει ὁ Σπράγκερ τὴ σοβαρότητα τῆς μητρότητος καὶ τὴν ἀνάλογη μόρφωση τοῦ κοριτσιοῦ λέει πὼς *ἡ μητρότητα δὲν εἶναι ἰδιωτικὴ ὑπόθεση τῆς γυναίκας, μὰ εἶναι ὑπόθεση τοῦ λαοῦ.*

Μέχρι σήμερα κανένα σχολεῖο κοριτσιῶν δὲν πέτυχε νὰ ἐνσρμονίσει τὴν προετοιμασία τοῦ κοριτσιοῦ γιὰ τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴ μητρότητα. Καὶ τοῦτο γιατὶ οἱ τυποι τῶν γυναικῶν, ὁ ἐπαγγελματικὸς καὶ ὁ τῆς καλῆς μητέρας δὲν διακρίνονται ἀπὸ τὰ μαθητικὰ χρόνια. Γι' αὐτὸ τὸ σχολεῖο τῶν κοριτσιῶν εἶναι ὑποχρεωμένο νὰ δίνει τὴν ἴδια μόρφωση καὶ στοὺς δυὸ αὐτοὺς γυναικείους τύπους. Καὶ τοῦτο δὲν εἶναι κακὸ ἀπὸ παιδαγωγικὴ ἄποψη. Πρέπει καὶ τὸ κορίτσι ποὺ ἔχει κλίση στὴ διανοητικὴ ἐργασία νὰ μορφωθεῖ καὶ στὰ ζητήματα τῆς μητρότητσς, καθὼς καὶ ἀντίστροφα. Πρέπει λοιπὸν νὰ καλλιεργοῦνται καὶ οἱ δυὸ αὐτὲς πλευρὲς τῆς μόρφωσης καὶ ὄχι τὸ κορίτσι μὲ τὴ διανοητικὴ κλίση νὰ θεωρεῖ τὴ μητρότητα δυστύχημα, καθὼς καὶ τὸ κορίτσι μὲ τὴ φανερὴ τάση πρὸς τὴ μητρότητα νὰ μὴ μπορεῖ, σὲ ὥρα ἀνάγκης νὰ ἐργαστεῖ σὲ διανοητικὴ ἐργασία. Ἡ καλὴ σχολικὴ μόρφωση εἶναι νὰ κάμει τὸ κορίτσι ἱκανὸ νὰ δημιουργεῖ καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι ἕνα κύκλο δράσης, χωρὶς ὅμως μ' αὐτὸ νὰ χάνει τὴ θέληση νὰ ἐκπληρώνει τὰ καθήκοντά της ὡς μητέρα καὶ ὡς σύζυγος, Κάθε σχολεῖο κοριτσιῶν πρέπει νὰ κάνει τὸ κορίτσι ἱκανὸ νὰ κρατεῖ ἀργότερα τὸ νοικοκυριὸ τοῦ σπιτιοῦ του.

Γιὰ νὰ ἀνακεφαλαιώσωμε λέμε: Τὰ προβλήματα τῆς σωστῆς μόρφωσης τῶν κοριτσιῶν δὲν ἐλύθησαν ἀκόμη. Τὰ προβλήματα αὐτὰ δὲν λύονται μὲ τὴ διαρρύθμιση μόνο τοῦ Ἀναλυτικοῦ προγράμματος. Ὁ δάσκαλος τῶν σχολείων τῶν κοριτσιῶν δὲν πρέπει νὰ χάνεται μέσα στὰ εἰδικὰ μαθήματα τοῦ κύκλου του. Πρέπει νὰ διδάσκει στὰ κορίτσια καὶ τὰ γενικὰ προβλήματα τῆς ζωῆς καὶ ἔτσι νὰ δίνει στὴν κοινωνία τέλειες γυναῖκες, ποὺ νὰ ἔχουν ἐπίγνωση τοῦ προορισμοῦ τους γιὰ τὸν πολιτισμὸ τῆς ἀνθρωπότητας.

ΟΙ ΕΡΕΥΝΕΣ ΤΗΣ "ΣΧΟΛΙΚΗΣ,,

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

Διδαχτήρια τρῶγλες, χωρὶς παράθυρα καὶ διδαχτήρια καλὰ στὸν...πλειστηριασμό.—Παιδιὰ ποὺ λιποθυμοῦν ἀπ' τὴν πεῖνα, παιδιὰ ποὺ γυμνητεύουν.—Παιδιὰ ποὺ ζοῦνε σὲ σπηλιές.—Θρανία ποὺ σακατεύουν μαθητές.— 180 παιδιὰ σὲ 10 θρανία.— Δυὸ δασκάλοι γιὰ 360 παιδιά...

Εἶναι μερικὲς πληγὲς ποὺ πυροοῦνε καὶ καταβάλουνε τὸν ὀργανισμὸ ὕπουλα, χρόνια, ἐξακολουθητικὰ χωρὶς νὰ φαίνεται ἄμεσα ἡ φθοροποιά τους ἐπίδραση, χωρὶς ὁ ὀργανισμὸς νὰ παύει ὡστόσο νὰ λειτουργεῖ. Μιὰ τέτια πληγὴ ὕπουλη, εἶναι καὶ τὸ σημερινὸ σχολεῖο στὴ χώρα μας, τέτιο ποὺ μᾶς φανερώνεται παντοῦ καὶ πάντα, τέτιο ποὺ τὸ εἴδαμε στὴν τελευταία μας περιοδεία στὴν Κρήτη.

Δὲν εἴμαστε μπολιασμένοι μὲ τὸ μικρόβιο τῆς ἀπαισιοδοξίας. Μὰ αὐτὸ ποὺ βλέπουμε εἶναι τόσο τραγικό, ποὺ δὲν μποροῦμε παρὰ ν' ἀναζητοῦμε τὶς αἰτίες καὶ τὸν τρόπο νὰ σταματήσει.

Μαζὶ μ' ὅλη τὴ χώρα καὶ ἡ Κρήτη ἀντιμετωπίζει τὰ ἴδια ἐκπαιδευτικὰ προβλήματα: φτώχεια στὰ διδαχτήρια, στοὺς δασκάλους, στὰ μέσα, στὴν ἐκπαιδευτικὴ γραμμή, στὸ βιωτικὸ ἐπίπεδο τῶν παιδιῶν καὶ κατὰ συνέπεια στὴν πνευματική τους κατάσταση.

Ὁ δάσκαλος ἀγωνίζεται μὲ θάρρος καὶ πίστη.

Ἡ ζωὴ τοῦ δσσκάλου καταντάει μαρτυρική. Μὲ τί νὰ πρωτοπαλαίψει; Μὲ τὴ φτώχεια τὴν οἰκονομική, ἀπὸ τὸ μισθὸ τῆς πείνας; Μὲ τὴν φτώχεια τὴ πνευματικὴ ἀπὸ τὴν ἀπομόνωση, τὸ ξεσπίτωμα; Μὲ τὴ φτώχεια ποὺ δέρνει τὰ μαθητούδια, τὴ γύμνια καὶ τὴ πεῖνα; Ἢ νὰ παλαίψει μὲ τὸν κίνδυνο ποὺ τὸν παραμονεύει κάθε στιγμή, εἴτε ἄντρας εἶναι εἴτε γυναίκα; Μήπως δὲν ἀπειλήθηκαν δασκάλοι καὶ ἐπιθεωρητὲς ἀπὸ ἀνήξερους κι' ἁπλοϊκοὺς κατοίκους, ἐπειδὴ τοὺς προστιμάρισαν γιατὶ παρσβαίνανε τὸ νόμο γιὰ τὴν ὑποχρεωτικὴ φοίτηση; Μήπως δὲν σκοτώθηκε μέσα στὰ Χανιά, μπροστὰ στὸ γραφεῖο τοῦ ἐπιθεωρητὴ ὅπου πήγαινε νὰ ζητήση μετάθεση ὁ δάσκαλος Μαρούλης, ἐπειδὴ ὁ φονηᾶς του δὲν τὸν ἐχώνευε γιατὶ ἦτανε προοδευτικὸς καὶ δὲν ὑποχωροῦσε στὶς καθυστερημένες του ἀπαιτήσεις; Μήπως δὲν ἔγιναν βίαιες ἀπαγωγὲς δασκαλισσῶν, ποὺ πήγανε νὰ διδάξουν τὰ παιδιὰ στ' ἀπόμερα χωριά; Πρὶν λίγο μάλιστα καιρό, ὅλος ὁ ἐκπαιδευτικὸς κόσμος τῆς Κρήτης ἔζησε στιγμὲς ἀγωνίας μὲ μιὰ τέτια δίκη, ποὺ φανέρωσε πλέρια πόσο δραματικὰ καὶ φοβερὰ ἐμπόδια ἀντιμετωπίζει ἡ δασκάλα στὴν ὕπαιθρο. ***Κι' ὅμως ὁ δάσκαλος στὴ Κρήτη ἀγωνίζεται μὲ θάρρος καὶ μὲ πίστη.*** Γυρεύει τὸ δρόμο του. Σκέφτεται, μελετάει, συζητεῖ καὶ δρᾶ. Σὲ πολλὰ μέρη εἶναι πραγματικὰ ὁ φορέας τοῦ πολιτισμοῦ, πρὸ πάντων στὰ χωριά.

Ἡ λερναία ὕδρα τῆς γραφειοκρατίας

Ἂν βοηθοῦσε τοὐλάχιστο τὸ Ὑπουργεῖο, λίγο, πολὺ λίγο τὸ σχολεῖο.

—Ἂν δὲν χωριστεῖ τὸ διοικητικὸ ἀπὸ τό ἐποπτικό, μᾶς εἶπαν μερικοὶ ἐπιθεωρητὲς δημοτικῶν σχολείων, ἡ ἐπιθεώρηση καταντᾶ ἄχρηστη. Πῶς νὰ ἐπαρκέσουμε. Εἶναι ἀδύνατο νὰ διεκπεραιώσουμε μ' ἕνα βοηθὸ τὴ δουλειά, χωρὶς νὰ λογαριάζουμε ποὺ κι' αὐτὴ ἡ ἀπόσπαση γίνεται σὲ βάρος τῆς δουλειᾶς τοῦ σχολείου. Διαφορετικὰ θὰ ἔπρεπε ὁ κάθε ἐπιθεωρητὴς ν' ἀναλογεῖ σὲ 50 μονάχα δασκάλους, γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ τοὺς παρακολουθεῖ στὴν ἐκπαιδευτική τους ἐργασία. Ἔτσι ποὺ πᾶμε, πραγματικὴ δουλειὰ δὲ γίνεται. Ἀγγίζουμε τὴν ἐπιφάνεια κι' ὄχι τὸ βάθος. Εἶναι ἀνάγκη νὰ μορφωθεῖ ὁλόκληρο τὸ διδαχτικὸ προσωπικὸ καὶ νὰὑπάρχουν καὶ ἐπιθεωρητὲς ἀρκετοὶ γιὰ νὰ ἀποδώσει τὸ σχολειὸ τοὺς καρπούς του.

Ἐκεῖνο ποὺ μᾶς δένει ἐξαιρετικὰ τὰ χέρια εἶναι τοῦτο. Γιὰ νὰ γίνει ἕνας διορισμὸς πρέπει νὰ ἐγκριθεῖ πρῶτα ἀπὸ τὸ γενικὸ λογιστήριο. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ φαίνεται μικρὸ μὰ εἶναι πολὺ μεγάλο. Γιατὶ ἀπαιτεῖ πολὺ χρόνο. Ἐνῶ θὰ μποροῦσε νὰ μὴν τρώει ὁτύπος τὴν οὐσία. Θὰ ἦτανε δυνατὸ νὰ μὴ περιμένει τὴν ἔγκριση αὐτὴ ὁ διορισμός, ἀλλὰ νὰ τὴν ἔχει ἀπὸ τὰ πρὶν τὸ Ὑπουργεῖο. Μὰ κι' ἂν αὐτὰ τὰ νομίζουνε ἀδύνατα γιὰ νὰ μὴ δυσκολεύεται στὴ δουλειά του τὸ μεγαθήριο τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἂς μᾶς δώσουνε τουλάχιστο κεῖνο ποὺ μᾶς ἀφαιρέσανε. Ἂς ἔχουμε καὶ τώρα τὸ δικαίωμα νὰ κάνουμε ἀποσπάσεις χωρὶς νὰ περιμένουμε νὰ δημοσιευτοῦνε μὲ τὴ σειρά τους στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Τυπικὰ ἔχομε διορισμένους δασκάλους ποὺ μποροῦμε νὰ τοὺς τοποθετήσουμε πολλὲς φορὲς ὕστερα κι' ἀπὸ μῆνες.

Ναὶ ἔτσι εἶναι. Τὸ Ὑπουργεῖο ἔχει τυλίξει μὲ μιὰν ἀφόρητη γραφειοκρατία τὴν Παιδεία ἀπὸ τὴν κορυφὴ ὡς τὴν βάση. Γιὰ νὰ λυθοῦν πραχτικὰ αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ σχολείου, οἱ πιὸ στοιχειώδεις ἀγρὸν ἀγοράζει.

Ἕας σχολίατρος σ' ὁλόκληρη τὴν Κρήτη.

Τίνος μυαλὸ θὰ μποροῦσε νὰ τὸ συλλάβει ποτές, πὼς *γιὰ ὁλάκερη τὴν Κρήνη μὲ τοὺς 4 νομούς της ὑπάρχει ἕνας χονάχα σχολίατρος;* Ὑπάρχουνε πόλεις καὶ χωριὰ ποὺ ἔχουνε χρόνια νὰ δοῦνε τὸ πρόσωπο τοῦ σχολίατρου. Ἡ ὑγιεινὴ κατάσταση τῶν μαθητῶν στὴν Κρήτη εἶναι ἄθλια. Ἂν δὲν ὑπῆρχε τὸ περίφημο καὶ ὑγιεινό της κλῖμα ἡ θνησιμότητα στοὺς μαθητὲς θὰ ἤτανε τραγική. Ὑπάρχουνε περιφέρειες ὅπου θερίζονται κυριολεχτικὸ τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὸ *«χανιώτικο σπυρί»*, ὅπως τὸ λένε, τὸ φῦμα τοῦ χαλεπίου. Εἶναι ἕνα νόσημα μεταδοτικό, ποὺ κρατάει ἕως 2 χρόνια. Εἶν' ἕνα σπυρὶ ποὺ ἐμφανίζεται στὰ γυμνὰ μέρη, στὸ πρόσωπο, τὰ χέρια, τὰ πόδια. Δὲν ἔχει ἀκόμα βρεθεῖ ὁ τρόπος τῆς θεραπείας του. Δοκίμασαν μὲ ἐνέσεις χωρὶς ὅμως ἀποτέλεσμα.

Τὸ φῦμα τὸ μετέφεραν στὴν Κρήτη οἱ ἄποικοι Τοῦρκοι. Ὅταν περάσει ἀφήνει στὸ μέρος ποὺ ἤτανε βαθειά, χαρακτηριστικὴ οὐλή. Ὁ κ. Φωτίου, μοῦ εἶπε πὼς ὅταν ἦταν ἐπιθεωρητὴς στὸ Ρέθυμνα, στὸ χωριὸ Κυριάνα, ***οἱ 79 μαθητὲς στοὺς 80 εἶχανε προσβληθεῖ ἀπὸ τὴν ἀρώστεια αὐτή...*** καὶ ὅμως τὸ Ὑπουργεῖο περιμένει ν' ἀντιμετωπισθεῖ ἡ κατάσταση ἀπὸ τὰ ὑγειονομικὰ κέντρα. Αὐτὸ μιὰ φορὰ κάνει τὸ χρέος του. Ἔχει ἕνα σχολίατρο στὴν Κρήτη καὶ ἔχει ἥσυχη καὶ τὴ συνείδησή του. Πολὺ καλά!

Διδαχτήρια τρῶγλες.

Μέσα στὰ Χανιὰ ὑπάρχουνε τὰ πιὸ καλὰ διδαχτήρια τῆς Κρήτης. Τὰ δύο Δημοτικὰ τῆς Χαλέπας, 9ο καὶ 10ο, τὸ 3ο καὶ τὸ 4ο στὸ πεδίο τοῦ Ἄρεως, τὸ 7ο στοὺς Ἁγ. Ἀναργύρους καὶ τὸ 8ο στὸν Ἅγιο Ἰωάννη. Τὰ 4 πρῶτα εἶναι ἄψογα ἀπὸ διδαχτηριακὴ καὶ ὑγιεινὴ ἄποψη. Τέτια θὰ ἤτανε καὶ τ' ἄλλα δυό, ἂν τὸ 8ο εἶχε ἄλλον ἕνα ἀπαραίτητο ὄροφο καὶ δὲν ἦταν ὑποχρεωμένα τὰ παιδιὰ ***κάνουνε μάθημα στὸ διάδρομο*** καὶ ἂν τὸ 7ο εἶχε ἀποχωρητήρια.

Τὰ παιδιὰ εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ καταφεύγουν γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ κοντὰ στὸ παληὸ φρούριο, ποὺ βρίσκεται ἐκεῖ σιμὰ καὶ ὅπου συνήθως ἀσχημονοῦν καὶ χασισοποτοῦν οἱ ἀλῆτες. Καὶ κάτι ἀκόμα πιὸ σοβαρό. Τὸ σχολεῖο εἶναι χτισμένο 100 βήματα πιὸ πέρα ἀπὸ τοὺς οἴκους ἀνοχῆς.

Κι' ὕστερα φωνάζουν κι' ἀπαιτοῦνε ἀπὸ τὸ σχολεῖο νὰ ἠθικοποιήσει τὰ παιδιά, καὶ ρίχνουνε σ' αὐτὰ ὅλα τὰ βάρη, τὴ στιγμὴ ποὺ τόσο ἀσύστολα παραδίνεται τὸ παιδὶ στὴν πιὸ φθοροποιά, στὴν πιὸ ἐξευτελιστικὴ γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ ἀνήθικη ἐπίδραση.

Τὸ ἴδιο *σχολεῖο, στὶς 19 Ἀπριλίου 1936, βγῆκε ἀπὸ τὸν ἐργολάβο στὸν πλειστηριασμό, ποὺ δημοσιεύτηκε στὸν ἐγχώριο τύπο γιὰ χρέος 360000 δραχμές.* Ἔγινε ἀνακοπὴ καὶ τελευταῖα τὸ Ὑπουργεῖο διέταξε νὰ πληρωθεῖ τὸ ποσὸ στὸν ἐργολάβο.

Μὸ ἔξὸν ἀπὸ τὰ καλὰ διδακτήρια ὑπάρχουν μέσσ στὰ Χανιὰ καὶ σ χολεῖα ἄθλια, ἀκατάλληλα, σωστὰ φυτώρια τῆς ἀρώστειας τῶν μαθητῶν καὶ τῶν δασκάλων. Τὸ 1ο Δημ. Σχολεῖο εἶναι ἕνα παληὸ ἀνταλλάξιμο οἴκημα, ποὺ ἄλλοτε ἤτανε στρατώνας καὶ τώρα ἀνήκει στὴν ***Ἐθνικὴ Τράπεζα. Αὐτὴ πέρνει ἐνοίκιο*** καὶ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἐπισκευάζει τὸ χτίριο γιὰ νὰ μποροῦνε νὰ μένουνε ἐκεῖ μέσα ὑποφερτὰ τὰ παιδιά. Κι' ὅμως. Τὰ πατώματα χάσκουν. Μαῦρες καὶ σκοτεινὲς τρῦπες ἂν δὲν προσέξει κανείς, μποροῦνε νὰ δεχτοῦνε τὸ πόδι του. Πηγαίνουμε σὲ μιὰ τάξη, τὴν 4η. Οἱ τοῖχοι φέρνουν χτυπητὰ τὰ σημάδια τοῦ νεροῦ. Ἀναγκάζονται νὰ τραβήξουν τὸ θρανίο, πολύεδρο, παλαιοῦ συστήματος, γιὰ νὰ μὴ βρέχονται οἱ πλατίτσες τῶν παιδιῶν, Τὰ πιὸ πολλὰ παράθυρα κατεστραμένα. Ὁλάκαιρο τὸ χτίριο σαρσβαλιασμένο. Κι' ἡ Ἐθνική; ἔδωσε ὅλες ὅλες τριακόσιες δραχμὲς καὶ ἔφτιασε 10 τζάμια!

Αἴθουσες χωρὶς παράθυρα.

Τὸ 2ο Δημοτικὸ δὲν ἔχει αὐλή, βρίσκεται ἀνάμεσα σὲ γραφεῖα, στὴ στοὰ τῆς Ἐπισκοπῆς. Τὰ παιδιὰ παίζουν μέσα στὸ στενό. βρώμικο καλντερίμι. Οἱ αἴθουσες εἶναι μικρές. Μὰ ἂς προχωρήσουμε. Βλέπουμε τὸ 6ο Δημ. Σχολεῖο. Ἀναρωτιόμαστε γιὰ μιὰ στιγμὴ ἂν πρόκειται γιὰ σχολειό, εἴτε γιὰ τρώγλη, κατάλληλη γιὰ σκοτεινὴ ἀποθήκη. ***Στιβαγμένα 350 παιδιά, ἀσφυκτικά, σὰν σαρδέλλες, μέσα σ' ἀποπνιχτικὰ ἀνήλια μαγαζιά,*** στὴ σειρά, ἔτσι ποὺ δὲν καταλαβαίνεις ποιά εἶνε ἡ εἴσοδο τοῦ σχολειοῦ. Αὐτό, τὸ ξαναλέμε δὲν εἶναι σχολειό. Εἶναι στῖγμα γιὰ τὸ Κράτος. Εἶδα ἐκεῖ ***τάξεις χωρίς παράθυρα.*** Ὁ ἀέρας μπαίνει μόνο στὸ διάλειμμα ἀπὸ μιὰ πόρτα ποὺ βρίσκεται στὸ διάδρομο στενή. Τὰ παιδιὰ ἀσφυκτιοῦν. Πέντε λεπτὰ νὰ μείνει κανεὶς ἐκεῖ μέσα δὲ μπορεῖ νὰ μὴ βγεῖ μὲ πονοκέφαλο. Ἡ πόρτα ἀναγκαστικὰ μένει κλεισμένη, ἀφοῦ βλέπει στὸ δρόμο. Ὁ φεγκίτης στενός, τέ

ΞΕΝΟΙ ΜΥΘΟΙ

Η ΣΑΠΟΥΝΟΦΟΥΣΚΑ

Κατὰ τὴν Joudith Gautier

Χαρισμένο στὸν 'Αχιλλάκη Κ. Μυριανθέα φιλόστοργα

Μ'ἕνα φύσημα ἐγεννήθη
καὶ θαρεῖ τὸ θρυψερὸ
πλασματάκι, ὅπου ἀνεβαίνει,
πῶς θὰ ζεῖ ὅλο τὸν καιρό...

Μοιάζει σφαίρα κρουσταλένια,
λὲς ἀστέρι λαμπερό,
ποὺ κυλάει, περνάει καὶ πάει
στὸν αἰθέρα σιωπηλό,

καὶ στὴ λάμψη της ποὺ λάμπουν
ροδισμοὶ λογιῶν-λογιῶν
λέν: «Παλάτι μαγεμένο
νἆναι ἢ θήκη πετραδιῶν;

Σκαλιστὸς μὴν εἶναι κόσμος,
ποὺ ἔχει ἡ Τέχνη βάλει ἐκεῖ
λίμνες, δάση, ρόδα, κι ἔχει
τοῦ οὐρανοῦ ὄψη μαγική;

...Μὰ ἕνα κάτι θρυψαλλίζει
τόσες χάρες καὶ ὅ,τι κλεῖ
δάση, οὐράνια, ὅλος ὁ κόσμος,
σ' ἕνα δάκρυ ἀμέσως σβυεῖ!

Σπέτσες

Η ΠΗΓΗ

Κατὰ τὸν Théophile Gautier

Σιμὰ στὴ λίμνη μέσ'στὰ βράχη
πηγὴ ἀναβρύει ἐκεῖ μονάχη,
ὥς που ἕνα βράδυ ξεχειλίζει
καὶ τὸ νεράκι δρόμο ἀρχίζει,

καὶλέει: «Πῶς ἄλλαξα! ὦ χαρά μου
στὴ γῆ κλεισμένα τὰ νερά μου
μαῦρα ἐπερίζωναν σκοτάδια!
μὰ τώρα οἱ στάλες μου πετράδια

λαμποκοποῦνε! ὅπου φλοιφλίζω
τὰ οὐράνια κάλλη καθρεφτίζω,
μὲ χαιρετοῦνε πεταλούδια,
πουλιὰ ποτίζω καὶ λουλούδια...

Καὶ ὥς αὔριο, ποιὸς τὸ ξέρει,
ποτάμ' ἡ τύχη μου μὲ φέρει
πέρ'ἀπὸ κάμπους καὶ ἀπὸ δάση,
νὰ...περιζώσω ὅλη τὴν Πλάση!

Καὶ τόσο ἀκόμη ἴσως πληθύνω,
θάλασσ'ἀπέραντη ὥς νὰ γίνω,
μέσ'στοὺς βυθούς μου μὲ κοράλια
καὶ μὲ...νησάκια καὶ ἀκρογιάλια!

Μά, τὸ φτωχό! στὴ λίμνη φτάνει
καὶ μήτ'ἐκεῖθε ξαναφάνη!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

στὴ 2α Δημοτικοῦ. Παρακαλῶ τὸν κ. Φωτάκη καὶ τὶς δασκάλες τους νὰ μοῦ ἐπιτρέψουν νὰ ρωτήσω πόσα ἐργάζονται καὶ σὲ τί. Ὁ διευθυντής τους ἐπεξηγεῖ 10 χεράκια σηκώνονται. 8 ἀγόρια καὶ 2 κορίστια. Τὰ κορίτσια πουλοῦνε χορτάρι. Τ' ἀγόρια εἶναι «χοχλιδάδες». Δηλαδὴ κάθε βράδυ, ξεκινᾶνε ἀπὸ τὶς 5 ἡ ὥρα καὶ πουλοῦνε στὰ κέντρα, ἴσαμε ἀργὰ τὴ νύχτα «χοχλιδάκια», θαλασσινὰ ὄστραχα, κατάλληλα γιὰ μεζέ. Γυρίζουνε στὸ σπίτι τους στὶς 10 ἡ ὥρα καὶ πιὸ ἀργά. Τότε κάθονται νὰ φᾶνε καὶ νὰ διαβάσουν. Κερδίζουν ἀπ' αὐτὴ τὴ δουλειὰ 5 ὡς 10 δραχμές. Κι' ἂν ἀφήσουμε τὰ μαθήματα ποὺ παίρνουν γυρίζοντας ἔξω ἀργὰ τὴ νύχτα καὶ σκεφτοῦμε μονάχα τὸ ζήτημο τῆς ὑγείας τους, μποροῦμε νὰ καταλάβουμε, πόσο φοβερὰ ἐμπόδια ἔχει ν' ἀντιμετωπίσει **τὸ παιδὶ τῶν κατωτέρων κοινωνικῶν τάξεων** γιὰ νὰ μπορέσει νὰ ζήσει, μεγαλώσει καὶ νὰ μορφωθεῖ. Οἱ συνάδελφοι μᾶς μιλοῦν ὅλοι μὲ τὸ μεγαλύτερο πόνο γι' αὐτὴ τὴν κατάσταση. Σὲ 360 παιδιὰ ὑπάρχουνε 20 πάνω κάτω τραχωματικά, σ' αὐτὸ τὸ σχολεῖο. Φταίει ἡ τρομερὴ φτώχεια ποὺ μαστίζει τὶς συνοικίες τῆς «Νέας Χώρας», ὅπως λέγεται.

Καὶ νά. Μπαίνει ἕνας χωροφύλακας. Ἐγὼ κυττάζω μὲ ἀπορία. Ὄχι ὅμως καὶ οἱ δασκάλοι.—Κύριε Διευθυντά! λέει. Σᾶς πείραξαν πάλι;

—Ὄχι, ἡσυχάσανε τώρα, ἀπαντᾶ ὁ δ)τὴς καὶ ὁ χωροφύλακας φεύγει.

Παιδιὰ ἐγκαταλειμμένα

Ρωτάω τὶ τρέχει.—Ἁπλούστατα, μοῦ ἀπαντοῦν, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ ζητοῦμε τὴν προστασία τῆς ἀστυνομίας γιὰ νὰ κάνουμε μάθημα. Στὴ συνοικία ἐδῶ, ποὺ ὅπως βλέπετε εἶναι ἐξαιρετικὰ φτωχή, ὑπάρχει μιὰ σεβαστὴ κατηγορία παιδιῶν, ποὺ περνοῦν ὅλη τους τὴ μέρα στὸ δρόμο, ἀφησμένα στὴ τύχη, γυμνὰ πεινασμένα, ἄνεργα καὶ ἀγράμματα. Πολλὰ ἀπ' αὐτὰ εἶναι παιδιὰ γονέων ποὺ ξέφυγαν ἀπὸ τὰ χέρια τῆς δικαιοσύνης πρὶν ἀπὸ χρόνια πολλά, γιὰ διαφόρους λόγους ποινικούς, καὶ ἐγκαταστάθηκαν ἐδώ. Εἶναι ὅμως καὶ παιδιὰ τιμίων γονέων πολυτέκνων καὶ ἐντελῶς φτωχῶν ἀνέργων.

Αὐτὰ λοιπὸν τὰ παιδιὰ ἔχουν καταντήσει σωστὴ πληγή. Δὲν μποροῦμε νὰ ἡσυχάσουμε. Ξάφνου, τήν ὥρα ποὺ κάνουμε μάθημα, μιὰ πέτρα σφυρίζει μέσ' ἀπὸ τὸ τζάμι, κι' ὅπου πέσει. Στὸ κεφάλι τοῦ δασκάλου, εἴτε στὸ κεφάλι τῶν παιδιῶν. Καὶ τὰ θρυμματισμένα τζάμια ὅπου πέσουνε. Στὰ μάτια, στὸ κεφάλια τῶν παιδιῶν. Νά, γιατί, ἀναγκαστήκαμε νὰ καταφύγουμε στὸ χωροφύλακα. Κινδυνεύουμε καὶ μεῖς καὶ τὰ παιδιά....

Τὸ ἴδιο παράπονο, τὸ ἀκούσαμε καὶ στὸ 7σ σχολεῖο Μᾶς ἀνέφεραν πὼς τέτια παιδιά, ἐκεῖ ἐγκαταλειμένα, ἐνοχλοῦνε τοὺς δασκάλους στὸ μάθημα, πειράζουνε συχνὰ τὶς δασκάλες ὅταν κάνουν γυμναστική, κρύβονται στὰ χαλάσματα τοῦ παληοῦ φρουρίου καὶ ***ἐκεῖ χασισοποτοῦν. ἀσχημονοῦν καὶ εἶναι κίνδυνος γιὰ τὰ παιδιὰ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου.***

Ποιὸς ὅμως νὰ φροντίσει γι' αὐτὰ τὰ παιδιά; Ὅπως μοῦ εἶπαν, οἱ δασκάλοι τῶν Χανιῶν τὸ συζήτησαν σὲ συνεδρίασή τους, ἀλλὰ δὲν μποροῦν νὰ κάνουνε τίποτε.

Ἡ ἐγκληματικὴ ἀστοργία τοῦ Κράτους

Τὸ ζήτημα τῶν ἀλητοπαίδων στὰ Χανιὰ χρειάζεται νὰ προσέξει ἄμεσα τὸ Κράτος. Εἶναι ἀνάγκη νὰ τὰ περισυλέξει, νὰ τοὺς δώσει αὐτὸ ποὺ δὲν τοὺς δόθηκε ποτέ, ***τὴ φροντίδα, τὴ στοργὴ καὶ τὴν ἀγωγή,*** προτοῦ τὰ περιμαζέψει ἐγκληματίες πιὰ στὰ διάφορα σωφρονιστικὰ ἱδρύματα.

Μὲ αὐτό, τὸ λέμε ἀπερίφραστα καὶ μὲ μεγάλη μας θλίψη, δὲν τὸ περιμένομε, γιατὶ γνωρίζουμε τὴν πολιτικὴ ποὺ ἀκολουθεῖ. Καὶ ἡ περίθαλψη τοῦ παιδιοῦ χρειάζεται χρήματα. Καὶ τὸ κράτος χρήματα δὲν διαθέτει γιὰ τὸ ἀνώμαλο παιδί.

Θὰ θέλαμε νὰ βρισκότανε ἐδῶ ἡ ***«φιλανθρωπία»*** τοῦ Διαβαλκανικοῦ συνεδρίου. Νὰ εἴδοῦμε τί λογῆς μοῦτρα θὰ ἔκαναν οἱ μεταξοφορεμένες κυράδες καὶ οἱ ἐπίσημοι μπροστὰ στὸ θέαμα τῶν ξυπόλυτων, ρακένδυτων μαθητῶν, μπροστὰ στὸ θέαμα τοῦ δασκάλου ποὺ ἀναγκάζεται νὰ καταφύγει στὸ χωροφύλακα γιὰ νὰ ὑπερασπίσει τὸ παιδὶ ἀπὸ τὸ παιδί, μπροστὰ στὴν καταβόθρα τῆς ὑγείας τῶν παιδιῶν ποὺ λέγεται 5ο καὶ 2ο Δημ. Σχολεῖο Χανίων.

Ὁ κρυφὸς ἥρωας

Φεύγουμε μὲ σφιγμένη τὴν καρδιὰ καὶ μὲ τὸ νοῦ γιομᾶτο θαυμασμὸ γιὰ ***τὸν κρυφὸ ἥρωα, τὸν ἕλληνα δάσκαλο.*** Μονάχα ἡρωϊσμό, μποροῦμε ἐμεῖς νὰ χαρακτηρίσουμε τὸ κουράγιο του νὰ παλεύει μέσα σ' αὐτὲς τὶς συνθῆκες γιὰ νὰ δώσει στὸ παιδὶ τοῦ λαοῦ τὴ γνώση καὶ τὴν ἐνθάρρυνση.

Θὰ μοῦ ἀντιτάξει βέβαια κανεὶς πὼς τὰ σχολεῖα αὐτὰ δὲν εἶναι αἰώνια. Πὼς ἤδη χτίζεται καινούργιο σχολεῖο γιὰ νὰ στεγασθοῦν τὸ παιδια. Μὰ τὸ σχολεῖο αὐτὸ εἶναι ἕνα καὶ ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ χτισθοῦν δυό. Μὰ ἂς μὴ παραλείψουμε τὸ πιὸ οὐσιαστικό. Τὸ καινούργιο σχολεῖο γιὰ νὰ τελειώσει χρειάζεται νὰ περάσει καιρός. Εἶναι μισοτελειωμένο. Καὶ οἱ δασκάλοι μὲ φρίκη ἀναλογίζονται μὴ τυχὸν εἶναι καταδικασμένοι νὰ περάσουνε ἄλλη μιὰ χρονιά, μαζὶ μὲ τὸ καϋμένα τὰ παιδάκια μέσα στὰ ἑτοιμόρροπα φετεινὰ διδακτήρια.

Τὸ μόνο ἐλαφρυντικὸ γιὰ τὸ Κράτος στὴ περίπτωση αὐτὴ εἶναι τοῦτο. Οἱ κάτοικοι ἐπὶ πολὺν καιρὸ δὲν μποροῦσανε νὰ συμφωνήσουνε γιὰ τὸν τόπο ὅπου θὰ ἔπρεπε νὰ χτιστεῖ τὸ καινούργιο σχολειό. Ἄλλοι τὸ ἤθελαν ἐδῶ καὶ ἄλλοι τὸ ἤθελαν ἐκεῖ. Κι' ὡς ὅτου νὰ τοὺς γίνει τὸ κέφι ν' ἀποφασίσουνε πέρασε ἡ περίοδο ποὺ χτιζόντουσαν καινούργια διδαχτήρια καὶ μείνανε μὲ τὰ τσακώματα, ἐνῶ ἄλλες συνοικίες, ὅπως τὰ Φακοθιανὰ τῆς Χαλέπας ἔχουνε διδαχτήρια τέλεια. Μὰ θὰ ἔπρεπε τὸ ὑπουργεῖο νὰ περιμένει τὴ γνώμη τῶν ἀμόρφωτων κατοίκων; Θὰ ἔπρεπε νὰ ἀφήνει νὰ μένουνε τὰ παιδάκια μέσα στὶς τρῶγλες; Θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπωφεληθεῖ ἀπὸ τὴν καθυστέρηση γιὰ νὰ κάνει οἰκονομία σὲ βάρος τῶν παιδιῶν; Ἢ εἶχε χρέος ἐπιταχτικὸ νὰ τοὺς ἐπιβάλλει τὴ γνώμη του, παίρνοντσς σὰν μόνη βάση τὴ γνώμη τοῦ σχολικοῦ ἀρχιτέκτονα; Νὰ ποιὰ εἶναι ἡ κατάσταση, τῆς Δημοτικῆς Παιδείας στὰ Χανιά. Ἀλλοῦ ἐπάρκεια ἀλλοῦ στέρηση καὶ μιζέρια. Ἀλλοῦ ὑγεία, ἀρρώστεια, κακομοιριά, ἐξαθλίωση.

Κι' ἔτσι, χωρὶς νὰ συντρέχει κανένας λόγος οἱ μαθητὲς τῶν Χανιῶν, εἶναι ξεχωρισμένοι σὲ προνομιούχους καὶ μή, σάμπως δὲν ἔχει τὸ κράτος τὶς ἴδιες μὰ τὶς ἴδιες ἀκριβῶς ὑποχρεώσεις ἀπέναντι σ' ὅλα τὰ παιδιὰ ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων καὶ ὅλων τῶν συνοικιῶν.

Γ. Δελ.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
Α. Μ. ΚΟΝΤΟΜΑΡΗ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ 9 - ΑΘΗΝΑΙ

Χορηγοῦμεν εἰς τοὺς κ. κ. δημοδιδασκάλους ὅλα τὰ παιδαγωγικά μας καὶ λοιπὰ βιβλία μὲ μηνιαίας δόσεις. Ζητήσατε τιμοκατάλογόν μας.

ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΚΑΘΕ ΔΕΣΜΟ ΜΕ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΠΟΛΙΤΙΚΑΝΤΗΔΕΣ

Τὰ τόσο ἐμπνευσμένα καὶ φωτεινὰ ἄρθρα τῆς «ΣΧΟΛΙΚΗΣ» μοῦ κάνανε ἐξαιρετικὴ ἐντύπωση. Τὰ διάβασα καὶ τὰ ξαναδιάβασα, πόσο ὄμορφα ἔθεσε τὰ ζητήματα. Πόσο μακρύτερα ἔτρεξε τὸ μάτι του καὶ πόσο καθαρὰ μᾶς δείχνει τὸ «σωστὸ δρόμο» καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα μᾶς ἄνοιξε τὰ μάτια νὰ σπάσουμε κάθε δεσμὸ μὲ τοὺς μικροπολιτικάντηδες. Μὰ τὶ ὠφελεῖ ἂν ἕνας Νέστορας καὶ πολὺ λίγοι ἄλλοι σὰν τὸν Νέστορα, ἔτράβηξαν τὸ ΣΩΣΤΟ ΔΡΟΜΟ, ὅταν οἱ περισσότεροι τοὐλάχιστο, μένουν ἀδιάφοροι; Τὶ μποροῦν νὰ κάνουν οἱ λίγοι Νέστορες, ὅταν οἱ πιὸ πολλοὶ δυστυχῶς ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν κάτι μικροδεσμοὺς μὲ τοὺς μικροπολιτικάντηδες, μὲ τὴν ἀνήθικη ἐλπίδα ν' ἁρπάξουν κάποιο μικρὸ κι ἀσήμαντο ρουσφετάκι, καὶ δὲν μποροῦν νὰ καταλάβουν, πὼς σὲ περίπτωση μιᾶς ὑπαλληλικῆς ἀναστάτωσης, σὰν τὴν φρέσκη ἀκόμη τῆς περασμένης χρονιᾶς—ἀκόμη οἱ πληγές της εἶναι ἀνοιχτές, καὶ θὰ περάσουν χρόνια καὶ ζαμάνια νὰ ἐπουλωθοῦν—θὰ σαρωθοῦν πρῶτοι πρῶτοι ἀνεπανόρθωτα; Σὲ τὶ θὰ τοὺς φανεῖ χρήσιμος ὁ μικροπολιτικὸς αὐτός, ἅμα τὸ κόμμα του τ' ἀποφασίσει νὰ ἐφαρμόσει τὴν ἐκπαιδευτική του πολιτική;

Ὅταν τὸ κόμμα του κηρύξει τὶς ἀνήθικες σταυροφορίες ἐνάντια στοὺς ὑπαλλήλους; Σὲ μιὰ τέτια ἀκατονόμαστη θλιβερὴ κόλαση, ὁ μικροπολιτικός μας εἶνε ὁλότελα ἄχρηστος. Καὶ ὄχι μόνο ἄχρηστος παρὰ πολλὲς φορὲς καὶ ἐπικίνδυνος. Καὶ ἀφοῦ σὲ μιὰ τέτια ὑπαλληλοθύελα, ὁ μικροπολιτικός μας δὲν ἔχει τὴν ἀπαιτούμενη δυναμικότητα καὶ ἐπιβολὴ νὰ μᾶς σώσει, γιὰ πιὸ λόγο λοιπὸν νὰ τὸν ὑποθάλπουμε καὶ νὰ τοῦ δίνουμε τὴ δύναμί μας, γιὰ νὰ μᾶς σπάσει τὸ δικό μας τὸ κεφάλι; Δὲν καταλαβαίνουμε πὼς ἔτσι καταστρέφουμε τὸν ἑαυτό μας καὶ γενικὰ τὴν Ἐκπαίδευση; Πὼς ἐγκλημματοῦμε κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ μας καὶ τῆς Παιδείας καὶ γενικώτερα κατὰ τοῦ λαοῦ;

Δὲν ἔχουμε νὰ κάνουμε τίποτε ἄλλο παρὰ ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΔΕΣΜΟΥΣ ΜΑΣ καὶ νὰ χαράξουμε μιὰ ἑνιαία πολιτικὴ συνείδηση, ὅπως, πολὺ σωστὰ ὑπέδειξε ὁ συνάδελφος Νέστορας. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἱερὸ χρέος μας, ἂν πραγματικὰ ἐνδιαφερόμαστε γιὰ τὸ δικό μας τὸ συμφέρο πρῶτα πρῶτα. Γιὰ τὴν ἀσφάλειά μας. Ἂν δὲ θέλουμε νὰ γίνουμε κλωτσοσκοῦφι τοῦ α ἢ β πολιτικάντη. Γι' αὐτὸ πρέπει οἱ ἀδιάφοροι νὰ ξυπνήσουν, νὰ συνέλθουν. Πρέπει ν' ἀφήσουμε κατὰ μέρος τὶς μικροσυναλλαγὲς καὶ νὰ τραβήξουμε μὲ πίστη καὶ αὐτοθυσία τὸ ΣΩΣΤΟ ΔΡΟΜΟ.

ΠΑΝΟΣ ΓΕΩΡΓΟΥΛΗΣ

ΝΑ ΛΕΙΨΟΥΝ ΟΙ ΕΝΔΟΙΑΣΜΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΜΙΚΡΟΨΥΧΙΕΣ

Τυχαῖα συνάντησα ἕνα φίλο μου, νέο συνάδελφο. Τοῦ ἐπρότεινα πὼς συμφέρο του ἀτομικὸ μὰ καὶ γενικὸ εἶναι νὰ ἐγγραφῆ μέλος στὸ Σύλλογο τῆς περιφερείας μας. Ἀμέσως λοιπὸν μοῦ ἄρχισε τὶς δικαιολογίες του: Ὁ Σύλλογος μοῦ εἶπε στὸ παρελθὸν δὲν ἐργάστηκε ὅπως πρέπει. Στὸ συμβούλιο μπαίνουν ἡλικιωμένοι. Ἔπειτα οἱ Σύλλογοι θὰ διαλυθοῦν κι' ἄλλα παρόμοια, ποὺ φανερώνουν τὴ μικρὴ κι' ἄθαρη ψυχή. Μὰ κ. συνάδελφε ἂν ὁ σύλλογος δὲν ἐργάστηκε στὸ παρελθὸν ὅπως ἔπρεπε ποιὸς φταίει; Γιατὶ σὺ δὲν μπῆκες μέσα στὴν ὀργάνωση νὰ ἐλέγξεις τὰ «κακῶς πραττόμενα»; Νὰ ὑποδείξεις τὰ στραβὰ καὶ νὰ συνδράμεις καὶ τοὺς ἄλλους στὴν καλύτερη ὀργάνωση; Σοῦ ἄρεσε λοιπὸν νὰ ἐπικρίνεις κάθε ἐνέργεια καὶ πάντα ἤθελες νὰ ρίχνεις τὸ φταίξιμο στοὺς ἄλλους; Καὶ εἶναι ἠθικὸ αὐτό; Ἔπειτα γιατὶ νὰ μὴ ἀναγνωρίσουμε τὴ σχετικὴ μαχητικότητα στοὺς ἡλικιωμένους ποὺ ἔχουν καὶ τὸ σοβαρὸ πλεονέχτημα τὴν πλούσια πεῖρα; Οἱ ἀγῶνες δὲν βλέπουν ἡλικίαν. Οἱ ἀγῶνες θέλουν ψυχικὴ ἀνωτερότητα καὶ καρτερικότητα· Θάρρος, αἰσιοδοξία, ψυχραιμία, μόρφωση καὶ πίστη.

Ζῆσε τὴν ὀργανωτικὴ ζωή, δοκίμασε τὶς γλύκες καὶ τὶς πίκρες, πάρε μέρος καὶ σὺ στὸν τίμιο ἀγῶνα καὶ φέρε κατόπιν τὶς κρίσεις σου, Ὄχι μακριὰ ἀπὸ τὸ χορό.

Τὸ τρίτο ἐπιχειρήμα, πὼς τάχα ἡ Κυβέρνηση θὰ διαλύσει τοὺς Συλλόγους φανερώνει στὸ βάθος ὀλιγοπιστία καὶ ἀντιδραστικὴ ψυχή. Ὅποιος πιστεύει στὸν τίμιο ἀγῶνα μας δὲν δειλιᾶ μπρὲς σὲ κανένα ἐμπόδιο, γιατὶ μέσα στὴ ψυχή του καίει δυνατὰ ὁ ἱερὸς ἐνθουσιασμός. Ἀδιαφορεῖ γιὰ τὶς τέτιες ἢ τέτιες διαδόσεις. Ὁ ἀνθρωπισμός μας καὶ ἡ κοινωνικὴ ἀποστολή μας μᾶς ὑποχρεώνουν νὰ συσπειρωθοῦμε γύρω ἀπὸ τὴν ὀργάνωσή μας, κι ὁ ἴδιος παλμὸς πρέπει νὰ πάλλει μέσα στὴν δασκαλικὴ ψυχή. Ἔτσι καὶ ψυχικὰ ἐξυψώνεσαι, μὰ καὶ στὴν κοινωνία δείχνεις, πὼς δὲν εἶσαι δάσκαλος τῶν τεσσάρων τοίχων καὶ πὼς ποθεῖς νὰ καλλιτερέψεις ὄχι μόνον τὴν δική σου ζωή, παρὰ καὶ τοῦ περιβάλλοντός σου. Δάσκαλες ὄχι γιὰ τὸ δάσκαλο, μὰ δάσκαλος γιὰ τὴν κοινωνία καὶ νιὰ τὸ παιδί. Οἱ ἀδιάφοροι ἂς σπάσουν τὸν πάγο ποὺ ἔχει νεκρώσει τὸν ἐνθουσιασμό τους. Ἂς τρέξουν στὴ ζεστὴ ἀγκαλιὰ τῆς ὀργάνωσής μας ποὺ ζεσταίνει ὅλους μας θερμά.

Γ. ΛΑΖΑΡΙΝΟΣ

Η ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΟΥ ΕΚΠ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΜΟΝΟΝ ΑΙΡΕΤΟΙ & ΟΧΙ ΜΟΝΙΜΟΙ

Βαθὺς εἶναι ὁ πόνος κάθε λειτουργοῦ τῆς Παιδείας γιὰ τὸ κατάντημα τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου. Καὶ οἱ «αἰωνόβιοι», ὅπως τοὺς ἀποκαλεῖ ὁ συνεργάτης μας ὁ καθηγητὴς Η. Κ., μόνιμοι καὶ οἱ αἱρετοὶ Ἐκπαιδευτικοὶ Σύμβουλοι καταπρόδωσαν τὸν κλάδο, καὶ τὸ ἀξίωμά τους.

Ἔχασαν τὴν ἐμπιστοσύνη καὶ ἔχουν ὁλότελα ξεπέσει στὴν συνείδηση τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ κλάδου. Εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη νὰ ἀναδιοργανωθεῖ γενικὰ ἡ διοίκηση τῆς Παιδείας καὶ ν' ἀλλάξει ριζικὰ ἡ σύνθεση τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

Η ΣΧΟΛΙΚΗ στὴ σειρὰ τῶν ἄρθρων της θὰ ἐξετάσει τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ θὰ ὑποδείξει τὴν κατάλληλη λύση. Σήμερα μὲ τὸ ἄρθρο ποὺ δημοσιεύουμε, ἀνοίγουμε τὴ σχετικὴ συζήτηση-

Ὁ ἐκπαιδευτικὸς κόσμος κάθε δυὸ ἢ τρία χρόνια ἐκλέγει τοὺς δυὸ ἀντιπροσώπους του, ἕναν ἀπὸ τὴ δημοτικὴ καὶ ἕναν ἀπὸ τὴ Μέση, γιὰ κλαδικοὺς συνήγορους στὰ Ἐκπαιδευτικὰ διοικητικὰ Συμβούλια.

Εἶναι ὅμως γνωστό, πὼς δέν μποροῦνε οἱ ἱρετοὶ νὰ προσφέρουν τί ποτα σπουδαῖο μέσα στὰ ἐκπαιδευτικὰ Συμβούλια γιὰ τὸν κλάδο γενικά, ἐπειδὴ ἡ πλειονοψηφία οἱ αἰωνόβιοι δηλαδὴ μόνιμοι Σύμβουλοι κανονίζουνε τοὺς λοιποὺς σὲ κάθε ζήτημα γενικὸ ἢ μερικό. Τὸ σπουδαῖο ὅμως εἶναι πὼς προτοῦ τελειώσει ἡ θετεία τους χάνονται οἱ αἱρετοὶ ἀπὸ τὸ κλάδο καὶ ἀφοσιώνονται σὲ ἀτομικά τους.

Ἡ μετάθεσις στὴν Ἀθήνα εἶναι ἕτοιμη, ἢ ἡ προαγωγή τους ἢ τουλάχιστο ἡ μονιμοποίησή τους στὴ θέση τοῦ Συμβούλου, γιὰ νὰ μὴν ἀδικοῦνται.

Καὶ δὲν ἀρκοῦνται σ' αὐτά, παρὰ παίρνοντας τὶς προνομιακὲς αὐτὲς θέσεις, ἔχουνε τὴν ἀφελέστατη ἀξίωση, νὰ διευθύνουν τὴν κάθε διάδοχο ἐκλογὴ τοῦ κλάδου.

Πρέπει λοιπὸν ν' ἀλλάξει ριζικὰ ἡ σύνθεσις τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου. Βάση γιὰ τὴ λύση τοῦ βασικοῦ τούτου Ἐκπαιδευτικοῦ προβλήματος, πρέπει νὰ παρθεῖ ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἐκπαιδευτικῶν περιφερειῶν καὶ στοὺς δυὸ κλάδους. Στὴ Δημοτικὴ εἶναι 72 Ἐκπαιδευτικὲς περιφέρειες καὶ στὴ Μέση 12 ἢ 13 ἂν δὲ γελιέμαι.

Νὰ ἐκλέγονται λοιπὸν ἀνάλογοι ἀντιπρόσωποι ἐκλέκτορες των δύο κλάδων, σύμφωνα μὲ τὸν ἀριθμὸ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν περιφερειῶν. Αὐτοὶ θὰ εἶναι ἡ ζωντανὴ ἀντιπροσώπευση τοῦ κλάδου. Οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοὶ οἱ ἐκλέκτορες θὰ ἐκλέγουν τὰ πενταμελῆ διοικητικὰ Συμβούλια, καὶ ἔτσι θὰ ἔχουμε αἱρετὴ ἀντιπροσώπευση καὶ ὄχι ἐπιβλητικὴ στὸ κεφάλι μας.

Δηλαδὴ οἱ ἀντιπρόσωποι θὰ εἶναι ὁ πραγματικὸς παλμὸς τοῦ κλάδου καὶ ὄχι ἡ θέση τοῦ κάθε κοματάρχη ὑπουργοῦ ποὺ τὸ ἐκπαιδευτικό του ἐνδιαφέρο δὲν ξεπερνάει νὰ σύνορα τὰ κομματικὰ τῆς ἐκλογικῆς του ἐπικράτειας, Γιὰ τοὺς ἰσχυρισμὸς τῶν αἰωνοβίων μονίμων Ἐκπαιδευτικῶν Συμβούλων ποῦ ἀπ' τὸ πολύ τους πόνο θέλοντας νὰ προστατέψονν τὴ χιλιάρφανὴ Παιδεία βαφτίζουνται εἰδικοί, τοὺς δίνω τὴν ἀπάντηση.

Ἕνας μορφωμένος ἐκπαιδευτικὸς τὰ ξέρει αὐτὰ ποὺ λένε γιὰ εἰδικότητα καὶ μὲ μιὰ παρακολούθηση λίγων ἑβδομάδων εἶναι καλύτερος ἀπ' αὐτοὺς τοὺς σοφοὺς καὶ σπουδαίους πρεσβύτες.

Καὶ γιὰ νὰ μὴ τοὺς μείνει κανένα ἐπιχείρημα δικαιολογίας προτείνω νὰ εἶναι ἕνας ταχτικός εἰσηγητὴς ὑπάλληλος προερχόμενος ἀπὸ τὸν κλάδο, ποὺ θὰ προσανατολίζει τοὺς σὲ κάθε περίοδο νέους. Ἡ θετεία τους νὰ εἶναι τρία ἢ τέσσερα χρόνια, γιὰ νὰ προσφέρουν κιἄλλοι τὰ φῶτά τους, ἀφοῦ καὶ τὰ ἠλεχτρικὰ λαμπιόνα τὰ καθαρίζουν, ἂν δὲ τ' ἀντικαταστήτουν κατὰ χρονικὰ διαστήματα.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ καὶ οἱ αἰωνόβιοι Σύμβουλοι δὲ θὰ ἀπολιθώνονται στὴ διοίκηση, καὶ θὰ προσφέρονται θετικὲς ὠφέλειες ἀπό πολλοὺς ἐκπαιδευτικοὺς στὴ διοίκηση, καὶ ἔτσι τὸ αἷμα τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ὀργανισμοῦ δέ θὰ ἐκφυλλίζεται, παρὰ θ' ἀλλάζειθ' ἀνανιώνεται καὶ θὰ ζωντανεύει.

Ἐπειδὴ ὅλ' αὐτὰ ἔχουν πολὺ στενὴ σχέση μὲ τὰ οἰκονομικὰ ὠφελήματα, ποὺ γίνονται μοναδικὴ ἀφορμὴ γιὰ τὸ ἀλληλοφάγωμα στὴν ἐκλογὴ τῶν αἱρετῶν, θὰ τοὺς βγάλουμε καὶ ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδο αὐτό τό σκόπιμο.

Οἱ πέντε αἱρετοὶ τῆς Δημοτικῆς καὶ οἱ πέντε τῆς Μέσης ποὺ θὰ πηγαίνουν στὴν Ἀθήνα, γιὰ τὴν ὑπερεσιακή τους θητεία, θὰ παίρνουν τὸ μισθὸ ποὺ παίρνανε καὶ στὴ παλιά τους θέση μὲ τὴ προαγωγικὴ βαθμολογικῆ ἐξέλιξη. Μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ πάψει ἡ ἀρωστιάρικη μανία τῶν ἐργατῶν τῆς παιδείας, ποιὸς θὰ προτανεβεῖ στὸ πιὸ ψηλὸ σκαλί, ὅπως στὰ χωργιάτικα πανηγύρια μὲ τοὺς ἀγῶνες παρατρεξίματος.

Οἱ ὑπόλοιποι ἀντιπρόσωποι τοῦ κλάδου—οἱ ἐκλέκτορες—θὰ χρησιμεύουν γιὰ ἀναπληρωματικοί, καὶ θὰ βοηθοῦν τοὺς αἱρετοὺς ἐκπαιδευτικοὺς Συμβούλους στὰ ἔργα τῆς Ἐπαρχιακῆς ὑποχρεωτικῆς ἐποπτείας, καὶ ὄχι ἀνύπαρχτης σημερινῆς καὶ παράλληλα θὰ βοηθᾶνε καὶ τοὺς Ἐπιθεωρητές, σὰν συνεργάτες. Κι' αὐτοὶ θὰ παίρνουν τὸν ὑπηρεσιακό τους μισθό.

Ἔτσι ἡ ἐκπαίδευση θὰ προχωρήσει, γιατὶ ἡ διοίκησή της θὰ εἶναι πάντα καινούργια, καὶ ὁ νόμος τῆς προσαρμογῆς σὲ κάθε νέα ἐκπαιδευτικὴ τάση θὰ ἱκανοποιεῖται. Ἅμα σκεφθεῖ ὁ κάθε ἐκπαιδευτικὸς τὴν εὐθύνη του στὸ ζήτημα τῆς διοίκησης, καὶ πιστέψει στὴν ἀνάγκη ποὺ εἴπαμε, τότε δὲν εἶναι δύσκολα αὐτὰ νὰ γίνουν.

Ἔτσι θὰ πάψει ἡ παιδεία μας νὰ σέρνεται σὰν ἀλλόφυλη ὑπηρέτρια τοῦ κάθε κομματάρχη, καὶ θὰ γίνει συνειδητὰ ἀνεξαρτητη, καὶ θ' ἀφοσιωθῆ στὸ μεγάλο καὶ ἰδανικό της προορισμό.

Ἂς σκεφτοῦνε πρῶτα οἱ ὑποψήφιοι καὶ ὕστερα οἱ διάφοροι λεγόμενοι ἡγέτες οἱ παντοειδέστατοι τῆς παιδείας καὶ ἂς τὸ ἐφαρμόσουν ἀπὸ φέτος.

Μία μικρὴ ἀναβολὴ τῶν ἐκλογῶν λύνει τὸ πρόβλημα, ἂς τολμήσουν οἱ ἁρμόδιοι ν' ἀγαπήσουν τὴν παιδεία. Ἡ τιμή τους θὰ εἶναι

"ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ,,

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΜΕΣΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Ἐτησία Ἐσωτερικοῦ δρχ. 100
Ἐξάμηνος » » 50
Ἐτησία Ἐξωτερικοῦ δολ. 3

Δι' ἀγγελίας καὶ διαφημίσεις ὁ στίχος δραχ. 5
Δι' ἐξαιρετικὰς καὶ διαρκεῖς ἀγγελίας ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Συνδρομαὶ καὶ χρηματικὰ ἐμβάσματα ἀποστέλλονται πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῆς «ΣΧΟΛΙΚΗΣ» Κ. Δ. Σωτηρίου εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΠΑΤΣΙΔΗ
ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 4

Παρακαλοῦμε πολὺ τοὺς συναδέλφους ποὺ κράτησαν τὴν ἀπόδειξη ποὺ τοὺς στείλαμε μαζὶ μὲ τὸ τυπωμένο γράμμα μας νὰ σημειώσουν στὴν ταχυδρομικὴ ἐπιταγὴ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟ τῆς ἀπόδειξης. Μᾶς εὐκολύνει πολὺ στὴν ταχτοποίηση τοῦ λ)σμοῦ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Β. ΤΑΤΑΚΗ, Διευθυντοῦ τοῦ Πειραματικοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. **«Στη χώρα τῶν στοχασμῶν».**— Τὸ βιβλιαράκι αὐτὸ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα προϊόντα τῆς φιλοσοφικῆς ἐργασίας τῆς τελευταίας πεντ:ετίας στὸν τόπο μας.

Ὁ συγγραφέας ἐρευνᾶ στὴ μελέτη του αὐτὴ τὸ πρόβλημα τῆς Ἀλήθειας. Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο θέτει τὸ πρόβλημά του, ἡ ἐπεξεργασία, ποὺ τοῦ κάνει καὶ προπάντων ἡ λύση στὴν ὁποία καταλήγειδείχνουν ὄχι μόνον τὴ φιλοσοφικὴ σκέψη, μὰ καὶ τὴ φιλοσοφικὴ παλυμάθεια τοῦ συγγραφέα.

Ἡ γλῶσσα τοῦ βιβλίου εἶναι ἀπὸ τὰ καλύτερα δείγματα τῆς δημοτικῆς ἔκφρασης·

Συσταίνομε στοὺς ἀναγνῶστες μας τὸ βιβλίο τοῦτο μὲ τὴ βεβαιότητα πὼς θὰ ὠφεληθοῦν πολλά. Πουλιέται στὸ βιβλιοπωλεῖο Ἀλεξίου—Πικοπούλου, Θεσσαλονίκη καὶ στὸν σκγγραφέα.

Κυκλοφόρησε τὸ 4ο τεῦχος τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ περιοδικοῦ **«Ἐκπαιδευτικὰ χρονικὰ Μαγνησίας».**

Κυκλοφόρησε τὸ 1ο φῦλλο τοῦ **«Δελτίον Δημοδιδασκάλων Λακεδαίμονος «Ὁ Λυκοῦργος». Σπάρτη.** Συνδρομὴ δρ. 20.

Κυκλοφόρησε νέο περιοδικὸ μὲ τὸν τίτλο **«Νέος Ἐκπαιδευτικὸς».** ὄργανο τῶν ἀδιορίστων καὶ ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτικῶν. Σταδίου 38—Ἀθῆναι Συνδρομὴ δρ. 20.

Οἱ φίλοι τοῦ «Παπαδιαμάντη»— Οἱ φίλοι τοῦ Παπαδιαμάντη προέβησαν εἰς τὴν ἵδρυσιν σωματείου ἀποβλέποντος εἰς τὴν συγκέντρωσιν κεφαλαίου διὰ τὴν ἐξαγοράν, ἐπισκευὴν καὶ διαφύλαξιν τῆς ἐν Σκιάθῳ πατρικῆς οἰκίας τοῦ διηγηματογράφου.

Ἐπίσης διὰ τὴν συντήρησιν τῆς 77έτιδος ἀδελφῆς του Κυρατσούλας Παπαδιαμάντη καὶ τὴν ἐπισκευὴν καὶ διαφύλαξιν τῶν ἐκκλησιῶν Ἁγ. Ἀνασασία ἡ Φαρμακολύτρια. Ἅγ. Ἰωάννης ὁ Κρυφὸς κ,λ.π. τὰ ὁποῖα ὁ Παπαδιαμάντης τόσον ἠγάπησε καὶ κατέστησε διὰ τοῦ ἔργου του γνωστὰ εἰς τὸ πανελλήνιον.

—Εἰσφοραὶ γίνονται δεκταὶ εἰς τὴν Τράπεζαν Χίου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καθηγητὴν τῶν γαλλικῶν. Κρήτην. Σὲ ὅσα γράφετε ἔχετε πληρέστατο δίκαιο, Τέτια ἀκατανόητα πράγματα μόνο ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο τῆς Παιδείας μποροῦν νὰ προέλθουν. Ἡ «ΣΧΟΛΙΚΗ» θὰ γράφει γιὰ τὸ ζήτημά σας καὶ θὰ ἀγωνισθεῖ γιὰ νὰ ἀρθεῖ ἡ ἀδικία ποὺ σᾶς γίνεται καὶ ποὺ δυστυχῶς δὲν εἶνε ἡ μόνη στὴν Ἑλληνικὴ ἐκπαίδευση.

Στ. Στ. καθηγητήν. Λάβαμε καὶ τὸ νέο κατάλογο τῶν συνδρομητῶν. Τὶς δυὸ ἀποδείξεις σᾶς τὶς στείλαμε. Ἡ «ΣΧΟΛΙΚΗ» σᾶς εὐγνωμονεῖ γιὰ τὸ ἐνδιαφέρο σας.

Σπ. Βυ. καθηγητήν. Ἔχετε δίκιο. Λάβαμε ἀπὸ τότε τὴν ἑξάμηνη συνδρομή σας. Διορθώσαμε τὸ λάθος.

Γιάννην Λεκανιώτην. Σᾶς συγχαίρουμε γιὰ τὸν ἐνθουσιασμό σας. Μὲ πίστη στὸ ἔργο σας θὰ ὑπερνικήσετε ὅλα τὰ ἐμπόδια. Ἡ ἀγάπη στὸ Παιδὶ θὰ σᾶς δείχνει πάντα τὸ σωστὸ δρόμο. Ξέρουμε καὶ ἐμεῖς τὴ μαύρη ζωὴ ποὺ περνάει ὁ δάσκαλος σὲ πολλὰ μέρη. Γι' αὐτὸ ἀγωνιζόμαστε. Καὶ ὅλοι μαζὶ θὰ σπάσουμε τὸ κεφάλια τῆς φαυλοκρατίας, Λάβαμε τὴ συνδρομὴ καὶ τῆς β' ἑξαμηνίας καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε πολύ. Σᾶς γράφουμε καὶ μὲ τὸ ταχυδρομεῖο.

Κ. Ἠλ. Δ)λον.—Τὸ λόγια σας ἀπηχοῦνε πραγματικὰ τὴ γνώμη τοῦ κλάδου γιὰ τὴ «ΣΧΟΛΙΚΗ». Πραγματικὰ ἡ ἐφημερίδα μας εἶναι περήφανη γιατὶ ὁ σκοπός της ἔχει πετύχει. Κατάφερε δηλαδὴ νὰ γίνει αὐτὸ ποὺ λέτε ἕνα «πραγματικὰ ἐλεύθερο βῆμα» ὁλόκληρου τοῦ κλάδου, ὄχι βῆμα κάθε ἀσυδοσίας μὰ βῆμα λόγου ἀπὸ τὸ ὁποῖο νὰ βγαίνει σὰν ἀπαύγασμα ἡ ἀλήθεια, ἡ ὀρθότητα καὶ ἡ Δικαιοσύνη». Σᾶς εὐχαριστοῦμε πολύ. Τὸ ἄρθρο σας, μὲ μεγάλη μας λύπη μονάχα περιληπτικὰ θὰ μπορέσουμε νὰ τὸ δόσουμε.

Ἀθ. Παπουτσιδάκην, Ρέθυμνο.— Τὸ σημείωμά σας θὰ δημοσιευθεῖ. Γιὰ τὴν Ἱστορία Παπαραγοπούλου ἀποταθῆτε στὸ βιβλιοπωλεῖο Ἐλευθερουδάκη Ἀθήνα, Πλατ. Συντάγματος. Τοὺς δυὸ μισθούς, ἀγαπητέ μου, τοὺς κόβουν γιατὶ θέλουν νὰ κάμουν οἰκονομίες μὲ τὴν πεῖνα τῶν ὑπαλλήλων. Δὲν ξέρεις πὼς πάντα ἔτσι γίνεται ;

Δ. Βελιβάση, Μεσολόγγι.—Τὸ σημείωμά σας θὰ δημοσιευθεῖ. Ἔγινε ἡ διόρθωση τοῦ ὀνόματός σας.

Ἀνώνυμο διδασκαλιστή.—Ἂν καὶ δὲν πρέπει νὰ σοῦ ἀπαντήσω γιατὶ δὲν ξέρω ποιὸς εἶσαι, ὡστόσο σοῦ ἀπαντῶ γιὰ νὰ σὲ συγχαρῶ γιὰ τὶς ἰδέες σου καὶ γιὰ τὴν ἱερότητα μὲ τὴν ὁποία ἀντιλαμβάνεσαι τὸ ἔργο σου. Τὸ σημείωμα θὰ δημοσιευθεῖ.

Χαρ. Ἀργυρόπουλον, Poste restante Μυτιλήνη.—Τὸ σημείωμά σας θὰ δημοσιευθεῖ μὲ τὴ σειρά του.

Γ. Β. Λῆμνο.—Καὶ τὸ δεύτερο σημείωμά σας θὰ δημοσιευθεῖ. Περιμένουμε πολλὰ ἀπὸ σᾶς, γιατὶ βλέπομε πὼς εἶσθε ἱκανὸς ἐκπαιδευτικὸς καὶ ἐνθουσιώδης ἐργάτης. Ἀγωνισθῆτε μαζί μας νὰ σπάσουμε τὸ ἀνάθεμα ποὺ βαραίνει τὴν παιδεία μας καὶ νὰ ἀπολυτρώσουμε τὸν κλάδο ἀπὸ νὰ ὄργανα τῆς φαυλοκρατίας.

Ἑλένη Καρ. Ἀντ. Πειραιᾶ.—Λυπούμαστε πολὺ ποὺ ἔτσι κρίνετε τὴ στάση μας ἀπέναντι τῶν σωματειακῶν σας ζητημάτων. Ἡ «ΣΧΟΑΙΚΗ» ἀσφαλῶς δὲν «μεροληπτεῖ». Δὲ μποροῦμε ὅμως καὶ δὲ θέλουμε νὰ ἀνακατονόμαστε σ ἀ ζητήματα των Συλλόγων. Ἡ «ΣΧΟΛΙΚΗ» εἶναι γιὰ ὅλους τοὺς συναδέλφους. Εἴμαστε πρόθυμοι νὰ δημοσιεύσουμε καὶ δική σας μελέτη γιὰ τὸ ζήτημα. Ἀντικειμενικὴ μελέτη ὅμως.

Γ. Δ. Δεσύλλαν Μεσσηνίας. Ὅσο κιὰν σὰς σᾶς φανεῖ ἀπίστευτο, ὅμως ΔΕΝ ἀναγνωρίζονται. Ἔτσι κάνετε τρία χρόνια ἀπὸ τὴ σύνταξή σας. Βλέπετε στὸ Κρατοᾳδικοῦνται οἱ τίμιοι ἐργαζόμενοι ὑπάλληλοι, ἐνῶ προσφέρονται πλουσιοπάροχα προσωπικὲς παροχὲς στοὺς κηφῆνες καὶ τοὺς ἐπιτήδειους.

Ἄττιν Ρεντινόν.—Γιὰ τὴ συμμετοχὴ στὸ διαγωνισμὸ τῶν μετεκπαιδευομένων χρειάζεται ἀπαραίτητα πιστοποιητικὸ τοῦ Σχολίατρου. Ἂν ὁ Σχολίατρος βεβαιώσει τὴν ὑγεία, τότε ἡ στρατιωτικὴ ἀπαλλαγὴ δὲν παίζει κανένα ρόλο, οὔτε μπορεῖ κατὰ τὴ γνώμη μας ν' ἀποτελέσει «κώλυμα» γιὰ τὴ συμμετοχὴ στὸ δ,άγωνισμό.

Κ. Ο. δ)λον Καρπενῆσι.—Δάσκαλος μὲ δεκαπεντάχρονη συντάξιμη ὑπηρεσία καὶ βαθμὸ Γραμμ. Α'. ἅμα ἀπολυθεῖ 1) «ὡς παθὼν ἐν ὑπηρεσίᾳ» παίρνει σύνταξη τὰ 15)50 τῶν 85 ἑκατοστῶν τοῦ βασικοῦ μισθοῦ, μέρισμα ἀπὸ τὸ Μ. Τ. περίπου 353 δραχμ. (381 ἂν εἶνε ἔγγαμος), 2) «ὡς παθὼν ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας ἀνίκανος διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ὑπηρεσίας του» παίρνει σύνταξη, τὴ σύνταξη 35 χρόνων δηλαδὴ τὰ 50)50 τῶν 85)100 τοῦ βασικοῦ μισθοῦ του. Μέρισμα ἀπὸ τὸ Μ. Τ. θὰ πάρει περίπου 753 δρχ. 781 ἂν εἶναι παντρεμένος), 3) «ὡς παθὼν κλπ. καὶ ἀνίκανος διὰ τὴν ἐξάσκησιν οἱουδήποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος» παίρνει σύνταξη τὴν ἴδια ποὺ παίρνει καὶ στὴ δεύτερη περίπτωση 50)50 τῶν 85)100 τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τ υ. Μέρισμα ὅμως ἀπὸ τὸ Μ. Τ. θὰ πάρει μεγαλύτερο, δηλαδὴ περίπου 939 δρχ. (958 ἂν εἶναι παντρεμένος).

Τὸ βοήθημα ἀπὸ τὸ Ταμεῖο Προνοίας εἶναι τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὶς τρεῖς περιπτώσεις. Δηλαδὴ καὶ στὶς τρεῖς παραπάνω περιπτώσεις θὰ πάρει 200 δραχμὲς γιὰ κάθε μῆνα **πραγματικῆς** ὑπηρεσίας του. Ἂν καὶ τὰ δεκαπέντε πρόνια εἶναι πραγματικὴ ὑπηρεσία θὰ πάρει 15×12=180 μῆνες ×200=36000 δραχμές. Τὸ βοήθημα αὐτὸ θὰ πάρει ἂν ἔχει κάτω ἀπὸ δυὸ χρόνια στὸ βαθμὸ τοῦ Γραμμ. Α', Ἂν ὅμως ἔχει συμπληρώσει διετία στὸ βαθμὸ Γραμμ. Α' θὰ πάρει 6 ἢ 7 χιλιάδες παραπάνω.

Α'Κ. διδάσκαλον τοῦ 25ου Δημοτικοῦ Σχολείου.—Ὁ κ. Παπαμαῦρος ἔλειπε 40 ἡμέρες περίπου περιοδεία στὴν Πελοπόννησο. Ἡ ἐπιταγή σας ξοφλήθηκε μόλις τούτη τὴν βδομάδα. Γι'αὐτὸ καὶ ἡ ἀνωμαλία. Καὶ ἴσα ἴσα γιὸ νὰ μὴ γίνονται τέτιες ἀνωμαλίες, ἡ ΣΧΟΑΙΚΗ τόσες φορὲς δημοσίεψε νὰ στέλνονται τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα στὸ ὄνομα τοῦ κ. Κ. Δ. Σωτηρίου. Τώρα ταχτοποιήσαμε τὸ ζήτημα καὶ στείλαμε τὰ 4 τελευταῖα φύλλα στὴ νέα συνδρομήτρια τὴ συνάδελφο Ἡ. καὶ σὲ σᾶς τὴν ἀπόδειξη. Γιὰ τὸ ζωηρὸ ἐνδιαφέρο σας καὶ τὴν ἀγάπη σας στὴ «**Σχολικὴ**» σᾶς εὐχαριστοῦμε πολύ.

Σ. Τσουλ. δημ)λον.— Μᾶς ἔχει πραγματικὰ συγκινήσει τὸ τόσο εἰλικρινὰ γραμμένο γράμμα σας. Καὶ βέβαια θὰ σᾶς περιμένουμε νὰ κατεβεῖτε. Τέτια εἶναι ἡ τύχη τοῦ δασκάλου. Νὰ ζεῖ ἀπομονωμένος στὰ ἀετοχώρια γιὰ νὰ μορφώσει τὰ παιδιὰ τοῦ λαοῦ καὶ τὸ Κράτος νὰ τὸν παραγκωνίζει καὶ νὰ τὸν ταπεινώνει.

Γ. Κ. Συμ. Δημ)λον.—Δὲν εἴσαστε μονάχα ἐσεῖς ποὺ ἄδικα, σὰν νεοδιορισμένος χάνετε ἕνα μέρος τοῦ μισθοῦ σας. Πόσοι καὶ πόσοι συνάδελφοι στενοχωροῦνται οἰκονομικὰ γιατὶ ἔτσι τὸ θέλησε ἡ κοσμογονία καὶ γιατὶ ἔτσι ἐννοεῖ ν' ἀφήνει τὴν κατάσταση νὰ διαιωνίζεται τὸ προκομένο Ὑπουργεῖο μας. Θάρρος καὶ ὀργάνωση. Ν' ἀντισταθοῦμε στὴ διάλυση τῶν ὀργανώσεών μας ποὺ θέλουνε νὰ μᾶς ἐπιβάλουν. Εἶναι δικαίωμά μας καὶ πρέπει νὰ τὸ διεκδικήσουμε.

Ἠλίαν Τσανακτσῆν, Ἀμυγδαλεῶνα—Καβάλλας. Νὰ μὴν ἐνοχληθεῖτε καθόλου. Τὴ «Σχολικὴ» θὰ ἐξακολουθήσωμε νὰ σᾶς στέλλωμε τακτικά.

Ι. Φλῶρον, Δερμάτι—Καρπενησίου. Γιὰ τὸ ζήτημά σας ἀπαντοῦμε ταχυδρομικῶς.

Δ. Παπαδημητρίου, Ἀργαλαστή. Μὰ καὶ σεῖς ἀκόμα μᾶς παρεξηγήσατε ; Ἔτσι κι ὁ Τάσος. Γιατὶ δὲν παίρνετε τὰ ζητήματα πλατύτερα, παρὰ τὰ παίρνετε ἀπὸ στενὴ κομματικὴ ἄποψη ; Τί σχέση ἔχει ὁ Καρλάϋλ μὲ τὴ νεκρολογία ποὺ κάμαμε γιὰ ἕνα μεγάλο πολιτικό ; Τὸ θέμα σας θὰ δημοσιευθεῖ, σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλά σας λόγια γιὰ τὴ «Σχολική».

Γ. Κανδ. Αἰσύμνη. Σᾶς εὐχαριστοῦμε πολύ. Λάβαμε τὶς 200 δραχμές Περιμένουμε τὴ συνεργασία σας.

Χαρ. Παπ. Πόρου Φερρῶν. Λάβαμε τὶς 100 δραχμὲς—τὴ συνδρομή σας ποὺ μᾶς στείλατε μέσο τοῦ κ. Λ.

Σπ. Μεταλ. δημοδιδάσκαλον. Σᾶς εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ τὰ ἐνθουσιαστικά σας λόγια. Μᾶς ἐνισχύουν στὸν ἀγῶνα ποὺ ἀναλάβαμε. Λάβσμε τὶς τρεῖς συνδρομές. Ὁ ἀριθμὸς τῆς δικῆς σας ἀπόδειξης εἶναι 4874.

Γιάννην Στρυμονοχωρίτην. Γράψτε μας, σᾶς παρακαλοῦμε, ἂν παίρνει τὸ σχολεῖο σας τὰ φύλλα. Ἂν ὄχι, ποιὰ φύλλα σᾶς λείπουν γιὰ νὰ φροντίσουμε νὰ σᾶς τὰ στείλουμε.

Μ.Νυμφόπουλον, Χρυσοκέφαλον. Ἡ μελέτη σας γιὰ τὴν πρώτη ἀνάγνωση καὶ γραφὴ θὰ δημοσιευθεῖ.

Ἰορδ. Ἠλιάδην, Καβάλλαν. Μάλιστα. Σᾶς ἔχουμε πιστωμένο στὸ ταμεῖο μας γιὰ 100 δρχ. ἑπομένως εἶσθε ἐν τάξει. Στὴν ἀπόδειξη κατὰ λάθος γράφτηκαν 50. Σᾶς στέλνουμε ἀπόδειξη ἄλλων 50 δραχμῶν πρὸς ἐξίσωση.

Σπουδαστὴν Παιδ. Ἀκαδημίας, Ἰωάννινα. Λάβαμε τὶς 93 καὶ 58 δρ. Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Σὲ ὅ,τι μᾶς χρειασθεῖτε εἴμαστε πρόθυμοι νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσουμε. Γιατὶ νέους σὰν ἐσᾶς, μὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ ὄρεξη νὰ ἐργασθοῦν, θέλουμε νὰ τοὺς σπρώξουμε πρὸς τὰ ἐμπρός. Ἐργασθῆτε γιὰ τὴ διάδοση τῆς «ΣΧΟΛΙΚΗΣ».

Ἠλ. Σ. Ποντικ. Δημ)λον.—Εὐχαριστοῦμε θερμὰ γιὰ τὰ καλά σας λόγια καὶ ὅπως μᾶς γράφετε ἐξακολουθοῦμε νὰ σᾶς θεωροῦμε συνδρομητή μας. Μὴ στενοχωρεῖσθε καὶ τόσο ποὺ ἀπὸ τὸ χωριό σας δὲ μπορεῖτε νὰ στείλετε ἐπιταγή, ἀφοῦ ὅπως λέτε θὰ σᾶς δοθεῖ ἡ εὐκαιρία νὰ κατεβῆτε στὴν πόλη, Ἀπόδειξη σχολικῆς ἐφορείας λάβαμε.

Ἠλ. Κορ. καθ. Ἀλ)πολιν. Τὸ γράμμα σας τὸ δώσαμε στὸ πρόσωπο ποὺ ἀναφέρετε. Ταχυδρομικῶς σᾶς γράφουμε καὶ τὴ διεύθυνσή του νὰ ἔρθετε μόνος σας σὲ ἐπαφή.

Γ.Α. δάσκαλο σὲ μονοτάξιο. Μὴν ἀνησυχεῖτε καὶ μὴν ἀπορεῖτε. Ἡ ΣΧΟΛΙΚΗ θὰ ἐπανέλθει στὸ ἐρχόμενο φύλλο. Εἴμαστε βέβαιοι πὼς θὰ μᾶς δικαιώσετε.

Πάνον Δάφνην. Κάνατε πολὺ καλὰ ποὺ μᾶς ἐπιστρέψατε τὴν ἀπόδειξη. Τὸ λάθος εἶναι δικό μας. Περιμένουμε συνεργασία σας. Ἐπιθυμοῦμε πολὺ νὰ σᾶς γνωρίσουμε καὶ προσωπικά.

Ἀν. Ἀθαν. Διδ)σαν.—Τὸ ἴδιο ἔχομε νὰ ποῦμε καὶ σὲ σᾶς, γιὰ τὴν ταχυδρομικὴ συγκοινωνία. Φύλλο ἐξακολουθοῦμε νὰ στέλνουμε.

Φωφὼ Ἀξ Δ)σαν.—Κανονίσαμε τὴ μὴ ἀποστολή. Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν ἀγάπη σας στὴ «ΣΧΟΛΙΚΗ».

Ἄννα Καπετανάκη: Ρέθυμνον Σύνταξη θὰ πάρετε χίλιες δραχμὲς περίπου, ἐφ' ἅπαξ 45.000 καὶ μετοχικὸ 600 περίπου. Δὲ θὰ πάρετε σύνταξη ἀνωτέρου βαθμοῦ, ἐπειδὴ δὲν ἔχτε 25 ἐτῶν ὑπηρεσία,

κ. Σ. Τ. Α. Ψ. Π. Ὁ Ἐπιθεωρητὴς δὲν μπορεῖ οὔτε ἔχει διακαίωμα νὰ σᾶς εἰπεῖ μὲ σημείωμα, πὼς δὲν ἐπροτάθηκε ἡ προαγωγή σας γιατὶ ἡ ὑπηρεσία σας δὲν εἶναι εὐδόκιμη : Τὸ νόμιμο εἶναι καὶ τὸ ὑποχρεωτικὸ γιὰ τὸν ἐπιθεωρητὴ, νὰ φέρει τὴν αἴτησή σας στὸ Ἐποπτικὸ Συμβούλιο καὶ κεῖνο νὰ πάρει ἀπόφαση, καὶ νὰ σᾶς στείλει ἔπειτα ὀπόσπασμα αὐτῆς : Ἄλλα ἀκόμα χρέος νὰ σᾶς ἐπιθεωρήσει καὶ ἢ νὰ σᾶς κηρύξει στάσιμο ἢ νὰ προτείνει τὴ προαγωγή σας. Ὅπως θὰ εἴδατε, γράψαμε καυστικὸ σχόλιο στὸ προηγούμενο φύλλο τῆς ΣΧΟΛΙΚΗΣ.

Κ. Γκ. Κοζάνην. Θὰ ἐνεργήσουμε νὰ σταλεῖ γρήγορα ἡ ἀπάντηση ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο.

Χριστ. Κερεστεντζήν. Λέσβον. Βρέθηκαν τὰ δικαιολογητικὰ τῶν ἀποδοχῶν σας. Δὲν χρειάζεται νὰ ὑποβάλετε νέα. Τὸ ἔνταλμα θὰ βγεῖ μόλις δοθεῖ πίστωση.

Ἀλεκ. Ἠλιάδην. Ζευγολατιό. Τὸ ἔνταλμα τῶν νοσηλείων θὰ βγεῖ μόλις δοθεῖ πίστωση. Καθυστεροῦν πολλῶν. Καὶ ὁ διορισμὸς τῆς ὑπηρετρίας καθυστερεῖ γιὰ τὸν ἴδιο λόγο ἀπὸ ἔλλειψη πιστώσεων.

Χ. Στ. Δημοδιδάσκαλον. Λάβαμε ἀργὰ τὸ γράμμα σας. Ρωτήσαμε ἀμέσως. Οἱ ἁρμόδιοι δὲν μπόρεσαν νὰ μᾶς δώσουνε τὴν ἡμερομηνία γιὰ τὶς ἐξετάσεις τῶν τεχνικῶν. Θὰ σᾶς ξαναγράψουμε μόλις πάρουμε θετικὴ πληροφορία.

Β. Μαυροπλανιάν.—Τὰ φύλλα στέλονται ταχτικά. Ἐξετάστε ἐκεῖ στὸ ταχυδρομεῖο γιατὶ χάθηκαν, Σήμερα σᾶς στείλαμε τὰ τελευταῖα 4 φύλλα πάλι. Συνδρομὴ λάβαμε καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε.

Α. Κ. Σπηλιάν.—Σᾶς εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὲ τὰ καλά σας λόγια γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ΣΧΟΛΙΚΗΣ. Εἶναι γιά μᾶς πολύτιμη ἡ ἐνίσχυση τόσων καὶ τόσων διάλεχτῶν συναδέλφων. Τὴ συνδρομή σας τὴ λάβαμε.

Λεων. Μπασ. Μελιγαλᾶ.—Ἐγκρίθηκε ἀπὸ τὸ Ἐκπαιδευτικὸ Συμβούλιο, ἀπορίφθηκε ὅμως ἀπὸ τὸν Ὑπουργό.

2ον Δημ. Σχολεῖον Φιλιατῶν καὶ 2ον Δημ. Σχολεῖον Μεσσήνης.—Θὰ γίνει ὲὲ λίγο δημοπρασία γιὰ θρανία. Μᾶς ὑποσχέθηκαν πὼς θὰ σᾶς σταλοῦν. Ξαναγράψτε μας ἂν εἶνε ἀνάγκη.

Στυλ. Μαν. Ἅγιον Κωνσταντῖνον Ρεθύμνης.—Γράψτε μας ἀμέσως ἂν σᾶ3 πρότεινε ὁ Ἐπιθεωρητὴς μὲ ποιὰ πράξη καὶ πότε ὑποβλήθηκε ἡ πρόταση στὸ Ὑπουργεῖο.

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

[Ἂν καὶ ἡ «Σχολικὴ» δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἀνακατευτεῖ στοὺς ἐσωκλαδικοὺς ἀνταγωνισμοὺς καὶ στὶς διενέξεις ποὺ φυσικὸ εἶνε νὰ προέρχονται ἀπ' αὐτοὺς, ὡστόσο ἀπὸ καθῆκον καὶ δημοσιογραφικὴ ἐνημερότητα δημοσιεύομε τὴν παρακάτω ἀπάντηση τοῦ φίλου τέως ἐπιθεωρητοῦ κ. Λαγουμιτζάκη].

Κύριε Διευθυντὰ τῆς «Σχολικῆς».

Σᾶς παρακαλῶ πολὺ νὰ δημοσιεύσετε τὴν παρακάτω ἀπάντησή μου πρὸς τὸ «Διδασκαλικὸν Βῆμα», σχετικὰ μὲ ὅσα δημοσίεψε στὸ 21ο φύλλο τῆς 24 Μαΐου.

Εἶνε ψευδὲς καὶ συκοφαντικὸν ὅτι ἐτιμωρήθην ἀπὸ τὸ Ἐκπαιδ. Συμβούλιον δι' ἀνωμαλίας εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν σχολικῶν ἢ διδακτηριακῶν χρημάτων. Ἐτιμωρήθην ὄντως ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου μὲ προσωρινὴν ἀπόλυσιν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 99 τοῦ 1934 ἀποφάσεως αὐτοῦ διότι,

α) Κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1933 εἶχον ἐνεργήσει ἀμοιβαίως καὶ τῇ αἰτήσει των ἀποσπάσεις τῶν ἑξῆς δ)λων. Κ. Βαφοπούλου καὶ Ζ. Παπανικολάου, Βασ. Παπασταμάτη καὶ Κ. Σκούρα, Θ. Ράπτη καὶ Μ. Γουναροπούλου, Γ. Δελῆ καὶ Γ. Καμτσιώρα, Β. Ἀλεξιάδου καὶ Ἰωάννας Χατζημπαλῆ, αἱ ὁποῖαι ἀμοιβαῖαι ἀποσπάσεις ἔγιναν εἰς τὸ τέλος τοῦ Σχολ. ἔτους ὁριστικαὶ μεταθέσεις. ἐγκριθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου. Ἐτιμωρήθην δέ, ἐπειδὴ ὁ Νόμος δὲν προβλέπει ἀμοιβαίας ἀποσπάσεις.

β) Διότι ἀπέσπασα τὴν Δ)σαν Παπαπαναγιώτου εἰς τὸν συνοικισμὸν 40 Ἐκκλησιῶν, ὅπου οἱ κάτοικοι ἐξεῦρον, ἐξ ἰδίων οἴκημα καὶ θρανία διὰ τὴν λειτουργίαν σχολεῖου, μέχρις ὅτου ἱδρυθῇ τοιοῦτον ὑπὸ τοῦ Κράτους, ὅπερ καὶ ἔγινε τὸ θέρος τοῦ 1934 καὶ

γ) Διότι εὑρέθη μία Δ)σα ὑπεραριθμος εἰς τὸ 48ον ἑξατάξιον Ἰσραηλιτικὸν Σχολεῖον, ἡ Μ. Σιμώνη. Ἐτιμωρήθην δηλαδὴ διότι παραβλέπων τοὺς τύπους, ἐξυπηρέτησα τοὺς δασκάλους καὶ τὰ παιδιὰ τοῦ συνοικισμοῦ, Εἶναι ποιναὶ διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐντρέπομαι.

Διὰ διαχειριστικὰς ἀνωμαλίας οὔτε κἂν κατηγοτήθην ποτέ, διότι ἡ διαχείρισίς μου ὑπῆρξε πάντοτε λευκὴ καὶ ἄσπιλος.

Κ. Γ. ΛΑΓΟΥΜΙΤΖΑΚΗΣ
πρώην Ἐπιθεωρητὴς Δημοτικῶν Σχολείων Θεσ)νίκης

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΘΕΝΤΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι

Εἶνε γνωστόν, ὅτι ὅλαι αἱ κατηγορίαι διδασκάλων (ὑποδιδασκάλων, τριτοβαθμίων, γυμνασιαστῶν κτλ.) ἀπὸ σειρᾶς ἐτῶν ἐκινήθησαν καὶ ὅ,τι ἐπέτυχον διὰ τῆς ἑνώσεώς των τὸ κατώρθωσαν.

Μόνη τάξις διδασκάλων ποὺ ἀδρανεῖ εἶνε ἡ τάξις μας, καίτοι ἐμεῖς φημιζόμεθα κατόπιν τῆς εἰδικεύσεώς μας, ὅτι πρακτικώτατα συντελοῦμεν εἰς τὴν γεωργικὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ ἀγρότου, ὅμως τὸ πρακτικὸν πνεῦμα προκειμένου περὶ ὀργανώσεώς μας δὲν φαίνεται πουθενά. Μόνον λόγια πολλὰ λέμε καὶ σταματοῦμε ὡς ἐκεῖ.

*Ὁ κ. Τσαγλῆς, στὸ φύλλο τῆς 3 Μαΐου, ἀπαριθμεῖ τὰς προσπαθείας ποὺ κατέβαλε γιὰ τὴ συνεννόηση τῶν Μ.Γ.Φ. πλὴν ὅμως ἐπειδὴ ὡς τώρα δὲν πέτυχε τίποτε ἀγανακτεῖ κυρίως κατὰ τῶν ἰδίων Μ.Γ.Φ. καὶ ἔχει δίκιο· ἀλλὰ τὰς προσπαθείας του δὲν ἔπεται ὅτι πρέπει νὰ ἀτονίσει, καθὼς κοὶ ὁ καθείς μας. Γιατὶ γνωρίζω, ὅτι ὅλοι μας ὡς τώρα καταβάλαμε ἀνάλογες προσπάθειες χωρὶς νὰ κατορθώσουμε τίποτε. Καὶ ἐγὼ ἐπὶ παραδείγματι ἐπὶ προεδρείας Θεοδώρου καὶ κατόπιν Ραΐκου καὶ προσωπικῶς καὶ διὰ τοῦ συλλόγου Ἀγρινίου δὲν ἔπαυον νὰ εἰσηγοῦμαι τὴν δικαίωσιν τῶν ἀξιώσεών μας. Μάλιστα ὁ κ. Θεοδώρου μοῦ ὑποσχέθηκε ὅτι παίρνει τὸ ζήτημα τῶν Μ.Γ.Φ. προσωπικὸν καὶ ἀποροῦσε πῶς ὁ κ. Βλόντης ποὺ ἦτο καὶ αὐτὸς Μ.Γ.Φ. δὲν εἶχε φροντίσει καθόλου. Καὶ ὁ κ. Ραΐκος μετὰ τῆς αὐ

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΜΑΣ

ΤΑ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΤΟΥ ΥΠ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ὑπόμνημα τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Εὐρυτανίας.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας Ὑπουργὸν.

Ἀθήνας

Κε Ὑπουργέ!

Λαβόντες γνῶσιν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 34041 τῆς 20 Μαΐου ἐ. ἔ. διαταγῆς Ὑμῶν δι' ἧς καλεῖται εἰς ἀπολογίαν ὁ συνάδελφός μας Κ. Κοτσώνης—ἀντιπρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Εὐρυτανίας — «διότι διεμαρτυρήθη κατ' ἀποφάσεων λαμβανομένων ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὴν αἰτίαν, ἐξ ἧς προεκλήθησαν αὗται».

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρωμεν εὐπειθῶς τὰ κάτωθι:

Ἡ περὶ ἧς πρόκειται τηλεγραφικὴ διαμαρτυρία ὑπεβλήθη Ὑμῖν κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Εὐρυτανίας ἀποτελουμένου ἐκ τῶν εὐπειθῶς ὑπογεγραμμένων 1) Π. Κανναβοῦ. 2) Ἰω. Βράχα. 3) Εἰρήνης Λαλαγιάννη, 4) Β. Παπανικολάου καὶ 5) Κ. Κοτσώνη τοῦ καὶ ὑπογραψαντος τὸ τηλεγράφημα—ὡς δὲ ἐξάγεται ἐκ τοῦ συνυποβαλλομένου ἀντιγράφου τοῦ πρακτικοῦ ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις αὕτη παμψηφεὶ. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον—ἐκπροσωποῦν καὶ τοὺς Διδασκάλους τῆς περιφερείας Εὐρυτανίας—ἀπεφάσισε νὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὴν ἐκτόπισιν τοῦ συναδέλφου μας Λαρίσης Πόλκου καὶ νὰ παρακαλέσῃ διὰ τὴν ἀνάκλησιν ταύτης διὰ τοὺς κάτωθι λόγους. 1) Διότι ἐκ τῶν στοιχείων ἅτινα εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὸ Συμβούλιόν μας ἐπείσθη ὅτι **ἡ ἐκτοπισις τοῦ ὡς ἄνω συναδέλφου προεκληθη ἐξ ἀφορμῆς τῆς σωματειακῆς του δράσεως μόνον,** ἐνεργείας δηλονότι ἐπιτρεπομένης ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν Νόμων τῆς Πατρίδος μας. 2) Διότι ἦτο πεπεισμένον τὸ Συμβούλιόν μας ὅτι ὁ συνάδελφός μας Πόλκος—ὅστις σημειωτέον παρέμεινε ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ παρελθόντος ἔτους καθ' ἣν, ὡς γνωστόν, ὄχι μόνον οἱοσδήποτε βαρυνόμενος μὲ παραπτώματα ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἀπολύτως ἀθῶοι ἀπελύθησαν—δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπέπεσεν εἰς τ σον βαρὺ παράπτωμα, δικαιολογοῦν τὴν μετὰ τόσης σπουδῆς ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκτοπίσεώς του, καθ' ὃν χρόνον μάλιστα οὗτος ὑπηρέτει ὡς Δημοδιδάσκαλος ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν ἀμέσως προϊσταμένων του ἀρχῶν καὶ τῶν φυσικῶν κριτῶν του καὶ τῆς Κοινωνίας ὁλοκλήρου,

3) Διότι τόσον ἡ Συνομοσπονδία Δημοσίων Ὑπαλλήλων Ἑλλάδος, Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία Ἑλλάδος, Ἕνωσις Δημ. Ὑπαλλήλων Λαρίσης καὶ Διδασκαλικὸς Σύλλογος Λαρίσης, ὀργανώσεις δηλονότι ἐγγύτερον ἡμῶν εὑρισκόμεναι τοῦ δικομένου, ὅσον οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες τῶν μαθητῶν του διεμαρτυρήσαν τονίζοντες ὅτι ἡ ἐκτόπισίς του ὀφειλεται εἰς τὴν σωματειακὴν καὶ μόνον δρᾶσιν του.

4) Διότι ἐὰν παρ' ὅλα ταῦτα ὁ συνάδελφός μας οὗτος ὑπέπεσε πράγματι εἰς βαρὺ παράπτωμα κατὰ τὸ Κρατους μας καὶ τῆς Κοινωνίας, εὐκολωτάτη θὰ ἦτο καὶ ἡ τιμωρία του ὑπὸ τῆς Δικαιοσύνης τῆς Πατρίδος μας καί τῶν προϊσταμένων Ἀρχῶν, ὅτε ὅμως *θὰ ἐδίδετο καὶ εἰς τον δικόμενον τὸ δικαίωμα τῆς ἀπολογίας, δικαιωμα ὅπερ ἔχουσι καὶ οἱ μεγαλύτεροι τῶν ἐγκληματιῶν* και

5) Τὸ καὶ σπουδαιότερον, Κε Ὑπουργέ, ζῶμεν καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ Ἑπαρχίᾳ καὶ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως γνωρίζομεν τὴν σπουδὴν καὶ τὸν ὑπέρμετρον ζῆλον τῶν κατωτέρων καὶ δὴ τῶν ἀγραμμάτων ἐκ τούτων Ἀστυνομικῶν ὀργάνων εἰς τὴν ἐκ τοῦ μηδενὸς δημιουργίαν κατηγοριῶν ἐναντίον τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ μάλιστα τῶν Ἐκπαιδευτικῶν, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι οὕτω ἐργοῦντα προσφέρουσιν ὑπηρεσίας εἰς τὸ Κράτος μας. Καὶ νομίζομεν ὅτι ἀρκετὰ εὐγλώττως ὁμιλοῦσι περὶ τοῦ ὡς ἄνω ἰσχυρισμοῦ μας αἱ κάτωθι ἀναφερόμεναι ὀλίγαι περιπτώσεις ἐκ τῶν πολλῶν ἃς ἔχομεν ὑπ' ὄψει μας. Καὶ α) κατά τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκκαθαρίσεως ὑπεβλήθησαν *ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς ἐνταῦθα ἀσφαλείας ἐκθέσεις* ἐναντίον πολλῶν διδασκάλων ὅτι δῆθεν οὗτοι ἐν παιδαγωγικῇ συνεδρίᾳ καὶ ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ μας καὶ ὁλοκλήρου τῆς μεμορφωμένης Κοινωνίας τῆς πολεως Καρπενησίου ὑπεστήριξαν ἀπόψεις στρεφομένας κατὰ τοῦ Κοινωνικοῦ Καθεστῶτος! *Μεταξὺ των κατηγορουμένων περιελαμβάνετο καὶ Δ.δάσκαλος ὅστις τὰς ἡμέρας τοῦ παιδαγωγικοῦ συνεδρίου εὑρίσκετο εἰς γαμήλιον ταξείδιον εἰς Ἀθήνας*... β) Ἐναντίον Διδασκαλίσσης τῆς περιφερείας μας ἐγένετο ὁλόκληρος φάκελλος καὶ ἐνεργήθησαν ἀνακρίσεις ὅτι αὕτη ἐνήργησε *δῆθεν* ἔρανον ὑπὲρ τοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος εἰς χωρία τῆς Ἑλλάδος τὰ ὁποῖα αὕτη οὔτε κἂν ποῦ γῆς κεῖνται γνωρίζει. Ἡ διδασκάλισσα ὑπέβαλε σχετικὴν μήνυσιν, ἀλλ' οὔτε καὶ αὕτη ἐνηργήθη, διότι ἐστρέφετο κατ' ἀγνώστων δεδομένου ὄντος ὅτι *οἱ συκοφαντήσαντες κρύπτονται ὑπὸ τὰς λέξεις «ἐμπιστευτικὸν—ἀπόρρητον»* γ) Ἐναντίον συναδέλφου μας, ὁμιλήσαντος ἐν γενικῇ Συνελεύσει—εἰς ἣν παρίσταντο ὅλοι οἱ ἀνώτατοι ὑπάλληλοι τῆς πόλεώς μας—περὶ ἀναμεταθέσεως τῶν δυσμενῶς μετατεθέντων καὶ περὶ ἐπαναφορᾶς τῶν ἀπολυθέντων κατά τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπὸ τὸν ῥητὸν ὅρον νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὰ ἁρμόδια Σύμβουλια οἱ διὰ παραπτωμάτων βαρυνόμενοι, ὑπεβλήθη ὑπὸ παρευρισκομένου εἰς τὴν συνέλευσιν ἐκείνην *ἀσυνομικοῦ ὀργάνου δυσμενεστάτη ἔκθεσις.* Τὸ ἴδιον δὲ ἀστυνομικὸν ὄργανον εἰς δημοσίας συζητήσεις ἐκαυχᾶτο ὅτι «θὰ κάνω τὸ Κράτος ὅπως τὸ θέλω ἐγώ» καὶ παρεπονεῖτο διότι καὶ «βρίσκεται ὁ Σοφούλης νὰ κατα θέτῃ ψηφίσματα» κλπ.

Θὰ ἠδυνάμεθα ἀπειρίαν τοιούτων περιπτώσεων νὰ παραθέσωμεν, Κε Ὑπουργέ, αἵτινες δικαιολογοῦσι τὴν δυσπιστίαν μας εἰς τὰ ὑπὸ τῆς ἀσφαλείας καταγγελλόμενα καὶ δίδουσιν ἀμυδρὰν εἰκόνα τῆς ἀποπνικτικῆς ἀτμοσφαίρας, ἥτις ἐδημιουργήθη διὰ τοὺς Δημοσίους Ὑπαλλήλους καὶ μάλιστα τοὺς Ἐκπαιδευτικούς.

Κύριε Ὑπουργέ,

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ὡς καὶ πάντες οἱ διδάσκαλοι τῆς περιφερείας μας, οὔτε ἁπλῶς κἂν διενοήθησαν νὰ ὑποστηρίξωσι καὶ πολὺ περισσότερον νὰ ταχθῶσιν ἀλληλέγγυοι ἀναξίων συναδέλφων των. Ἐὰν ὑπάρχουσι τοιοῦτοι εἰς τὸν κλάδον μας, πρῶτοι ἡμεῖς ζητοῦμεν νὰ ἀποβληθῶσιν, ἀλλὰ πρὶν ὅμως ἀποβληθῶσι, πρὶν κἂν τιμωρηθῶσι διδάσκαλοι διὰ παράβασιν τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν Νόμων τῆς Πατρίδος μας ἢ δι' ἀναξίαν διδασκάλου διαγωνήν, εἶναι ἀνάγκη κατὰ τὴν γνώμην μας τὰ συλλεγόμενα στοιχεῖα νὰ τίθενται πάντοτε ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν προϊσταμένων μας ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης τῆς Πατρίδος μας καὶ *αἱ ἀποφασεις νὰ λαμβάνωνται οὐχὶ ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ, ἀλλ' ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας καὶ κατόπιν ἀπολογίας τῶν κατηγορουμένων,* ἵνα οὕτω ἀποφεύγωνται ἀδικίαι κατ' ἀτόμων καὶ δυσφήμησις κατὰ ὑπηρεσιῶν.

Διὰ ταῦτα εὐλαβῶς παρακαλοῦμεν, ὅπως ἀναψηλαφισθῇ ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἐκτοπισθέντος Πόλκου καὶ ἀπαλλαγῇ πάσης κατηγορίας ὁ διδάσκαλος Κ. Κοτσώνης. Ἐὰν Κε Ὑπουργὲ τὰ ἀνωτέρω δὲν κριθῶσιν ὑφ' Ὑμῶν ἐπαρκῆ καὶ ἡ περὶ ἧς πρόκειται τηλεγραφικὴ διαμαρτυρία μας θεωρηθῇ παράπτωμα τοῦ ὑπογράψαντος ταύτην διδασκάλου Κ. Κατσώνη, τὸ παράπτωμα τοῦτο βαρύνει ὁλόκληρον τὸ Συμβούλιόν μας.

Εὐπειθέστατοι κ.λ.π.

ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΑΙ ΑΠΕΙΛΟΥΝ Ν' ΑΝΑΤΙΝΑΞΟΥΝ ΤΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ

Αἱ θχεσιναὶ δηλώσεις τοὺ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Λούβαρι περὶ διαλύσεως τῆς κοινότητος τῶν παλαιοημερολογιτῶν προεκάλεσαν παρὰ τούτων ἐξέγερσιν. Συνελθόντες δὲ οἱ διοικοῦντες τὴν κοινότητα εἰς σύσκεψιν ἀπεφάσισαν ὅπως ὀντιπράξουν ὁπωσδήποτε εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως ἀπειλήσαντες ὅτι θὰ φθάσουν καὶ μέχρις ἀνατινάξεως τῆς Μητροπόλεως.

ΤΑ ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, καταχωρισθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 79 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 12 Μαΐου ἐ.ἔ ἐξεδόθη προκήρυξη πρὸς συγγραφὴν τῶν βιβλίων Μ. Ἐκπαιδεύσεως τῶν μαθημάτων Μουσικῆς καὶ Γεωγραφίας.

Η ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΝΝ

Η ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ-ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΘΗ ΕΝΤΟΝΟΣ ΑΓΩΝ

Ἡ ἀποφασισθεῖσα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διάλυσις των ὑπαλληλικῶν ὀργανώσεων, μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι ἰσχύει ἡ Κ' Συντακτικὴ πρᾶξις, προεκάλεσε θύελλαν διαμαρτυριῶν ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων, διὰ τὴν κατάπνιξιν τῶν συνδικαλιστικῶν των ἐλευθεριῶν.

Ἡ Συνομοσπονδία τῶν Δημ. Ὑπαλλήλων, ἡ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία. ἡ Ὁμοσπονδία ῶν Δημ. Ὑπαλλήλων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ ὅλαι αἱ ὑπαλληλικαὶ ὀργανώσεις ἐξέδωκαν ἔντονα ἀνακοινωθέντα, ὅπου τονίζουν ὅτι οἱ ὑπάλληλοι θὰ συνεχίσουν μετὰ φανατισμοῦ καὶ αὐτοθυσίας τὸν ἀγῶνα των, διότι γνωρίζουν τί κρύπτεται κάτω ἀπὸ τὴν διαλυσιν τῶν ὀργανώσεών των.

«Εἶνε τόσον νωπὰ τὰ τραγικὰ ἐπακόλουθα τῆς διαλύσεως τῶν ὀργανώσεων κατὰ τὸ '935. Ἤρθη ἡ μονιμότης καὶ χιλιάδες συνάδελφοί μας ἐρρίφθησαν εἰς τοὺς δρόμους, ὅπου πολλοὶ εὑρίσκονται ἀκόμη. Οἱ μισθοὶ καὶ σειρὰ κεκτημένων περιεκόπησαν.

Ὅταν ἔχετε τὰ σκληρὰ διδάγματα τοῦ 1931 καὶ 1935 μὴ πιστεύετε τὰς διαψεύσεις ὅτι δὲν θὰ γίνουν περικοπαί. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης τὸ εἶπε καθαρὰ εἰς τοὺς συναδέλφους δικαστικούς. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας εἰς τοὺς καθηγητάς. Αἱ διαψεύσεις ἀποβλέπουν εἰς τὸ νὰ μὰς ἀποκοιμίσουν ὥς ποὺ νὰ διαλυθοῦν αἱ ὀργανώσεις».

Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Συνομοσπονδίας δημοσίων ὑπαλλήλων ἐξακολουθοῦν λαμβανόμενα τηλεγράφηματα καὶ ἔγγραφα διαφόρων ἐπιστημονικῶν, ἐπαγγελματικῶν καὶ ἐργατικῶν ὀργανώσεων, διὰ τῶν ὁποίων αὗται ἐκφράζουν τὴν συμπαθειαν των καὶ τὴν ἀλληλεγγύην τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ πρὸς τὸν δίκαιον ἀγῶνα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Μελετωμένη ὑπὸ Κυβερνήσεως διάλυσις ὑπαλληλικῶν ὀργανώσεων θέτει πάλιν κρατικοὺς ὑπαλλήλους ὑποδεεστέραν θέσιν πάσης ἄλλης κοινωνικῆς ταξεως. Ὑποβαλλοντες παράπονα καὶ διαμαρτυρίας κατὰ τοιαύτης ἀποφάσεως παρακαλοῦμεν ὅπως κατοχυρωθῇ διὰ συνταγματικῆς διατάξεως τὸ δικαίωμα τῶν ὑπαλλήλων συνεταιριζεσθαι.

Ἐντολῇ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Δήμου.

ὁ Πρόεδρος ὁ Γραμματεὺς

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΡΕΙΟΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Λούβαρις ἐδήλωσεν ὅτι ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ σειρὰν νομοθετικῶν μέτρων διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐπιτευχθῇ κάθε δυνατὴ κρατικὴ πρόνοια διὰ τὴν Μακεδονίαν. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ἐκπαίδευσιν ἐχορηγήθησαν, εἶπε, τὰ 9 ἐκ τῶν διατεθέντων 14 ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν σχολικῶν κτιρίων τῆς Μακεδονίας. Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ἡ πλήρωσις τῶν ὑπαρχόντων κενῶν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν διὰ τοῦ διορισμοῦ νέων δημοδιδασκάλων καὶ καθηγητῶν. Οἱ διορισμοὶ οὗτοι, κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις τοῦ κ, ὑπουργοῦ, θὰ γίνουν μέχρι τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου. Ἰδιαιτέρα φροντὶς θὰ καταβληθῇ ὥστε εἰς τὰς θέσεις ταύτας νὰ τοποθετηθοῦν οἱ ἀριστεῖς τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν.

Ἰδιαιτέρα μέριμνα, ἐτόνισεν ὁ κ. Λούβαρις, θὰ ληφθῇ διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν ξένων προπαγανδῶν. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως ἀπεφασίσθη ἡ ἵδρυσις οἰκοτροφείων θηλέων καὶ νηπιαγωγείων εἰς ὅλας τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Βορείου Ἑλλάδος ἵνα καταστῇ οὕτω δυνατὴ ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν Ἑλληνοπαίδων ἀπὸ τὰ ξένα σχολεῖα. Ἐπίσης θὰ διορισθοῦν ἀρκετοὶ ἐθνοκήρυκες προερχόμενοι ἐκ τῆς Θεολογικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ οἱ ὁποῖοι περιερχόμενοι τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία τῆς Βορείου Ἑλλάδος, ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ καθοδηγοῦν τὸν κατώτερον κλῆρον, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ διαφωτίζουν τὸ πλῆθος ἐπὶ τῶν ἐπαπειλούντων αὐτὸ κινδύνων. Ἐκ παραλλήλου, συνέχισεν ὁ κ' ὑπουργός, θὰ προτείνω ὅπως οἱ ἱεροκήρυκες τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ὑποχρεωθοῦν νὰ περιοδεύουν ἐκ περιτροπῆς καὶ ἐπὶ ἕνα μῆνα κατ' ἔτος εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα ἵνα ἐπιθεωροῦν τὴν συντελουμένην ἐργασίαν.

ΟΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΘΕΝΤΕΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Διὰ τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον ὀνομαστικοῦ πίνακος τῶν μὴ ἐπαναφερθέντων ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ Προεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Μεταξᾶς ἔπεσε θῦμα κακεβούλων εἰσηγήσεων. Οἱ μὴ ἐπαναφερθέντες ἀνέρχονται εἰς 4[illegible] ο.Ο. Προξενεῖ ὀδυνηρὰν ἐντύπωσιν το γεγονὸς ὅτι οἱ προϊστάμενοι τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, ἐξακολουθοῦν τὸν ἐξοντωτικὸν διωγμὸν ἐναντίον τῶν συναδέλφων των, καὶ δὲν ἐδίστασαν νὰ δώσουν ΨΕΥΔΕΙΣ πληροφορία, διὰ νὰ ματαιώσουν τὴν ἐπαναφορὰν τῶν ἐκκαθαρισθέντων.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ

Ἡ Πανελλήνιος Ἕνωσις τῶν ἐκκαθαρισθέντων ὑπαλλήλων ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Βασιλέα Γεώργιον τηλεγράφημα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐκφράζεται ἡ ὀδύνη χιλίων οἰκογενειῶν ἀπολυθέντων ὑπαλλήλων, ὁ ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν ἐκπλωρώνει τὴν ὑπόσχεσιν, τὴν ὁποίαν ἐπ ούμως ἔδωσεν, ὅπως διαβιβάσῃ εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν ἐξουσιοδοτήσεως τὸ κατατεθὲν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὑποστηριχθὲν ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τοῦ Σώματος ψήφισμα περὶ ἐπαναφορᾶς των.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΥΡΓΟΥ

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Ἂν ἄλλοτε ὑπῆρχαν μεταξύ μας ἐκεῖνοι, ποὺ ἀμφισβητοῦσαν τὴν ἀξία τῆς ὀργανώσεως, τὸ πρόσφατον παρελθὸν ἦλθε νὰ τους διδάξῃ γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὴν πλάνη τους. Ἡ ἀπόλυση 500 καὶ πλέον ἀθώων Συναδέλφων, ποὺ δὲν ἔκαμαν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τοῦ νὰ ἔχουν μιὰ πολιτικὴ ἰδεολογία, δικαίωμα ποὺ τὸ ἔχει καὶ ὁ ἔσχατος τῶν πολιτῶν.

Ἡ ἐκφενδόνιση εἰς τὰ πέρατα τοῦ Κράτους ἄλλων

Ἡ περικοπὴ τοῦ 1)12 ἐκ τοῦ γλίσχρου μισθοῦ τῶν νεοδιορίζομένων.

Ἡ περικοπὴ ἐπίσης 4 ο)ο δι' ἄλλους σκοπούς.

Ἡ μὴ προαγωγὴ τῶν πληθωρικῶν σχολείων καὶ ἡ μὴ ἵδρυση ἄλλων, ἡ ἐκτέλεση τῶν ὁποίων θὰ ἔλυε αὐτομάτως καὶ τὸ δρᾶμα τῶν ἀδιορίστων συναδέλφων, ἀποτελοῦν πολιτικὴν εἰς βάρος τοῦ πνευματικοῦ ψωμιοῦ τοῦ Λαοῦ.

Καὶ ὅμως τὸ Κράτος τὴν ἰσοσκέλιση τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐννοεῖ νὰ τὴν ἐπιτύχῃ μόνον εἰς βάρος τοῦ Λαϊκοῦ Σχολείου.

Ἔναντι αὐτῆς τῆς καταστάσεως τὸ καθῆκον τῆς Διδασκαλικῆς ὀργανώσεως προβάλλει ἐπιτακτικὸν πρὸς διαμόρφωσιν καταστάσεων, ποὺ καὶ τὴν θέσιν τοῦ ἐργάτου τοῦ Σχολείου ἀνυψώνει ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ νὰ τὴν κατασφαλίσει ἀπὸ κάθε ἄλλη μελλοντικὴ θύελλα, καὶ τὸ Λαϊκὸ Σχολεῖο ἐξ ἄλλου νὰ τὸ κάμῃ ἀντάξιο τοῦ προορισμοῦ του.

Ἂς νοιώσουμε ὅλοι βαθειὰ τὴν πίστη πρὸς τὴν ὀργάνωση' τοῦ Κλάδου καὶ ἂς τὴν ἀνυψώσουμε στὴ Συνείδησίν μας εἴδωλο Λατρείας καὶ ἀκλονήτου πίστεως πρὸς καλυτέραν αὔριον.

Μὲ συναδελφικοὺς χαιρετισμοὺς

Ὁ Πρόεδρος Τὰ μέλη

ΝΕΟΣ ΥΦΗΓΗΤΗΣ

Ὁ κ. Μπάμπης Β. Ἀλιβιζάτος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων, ἐξελέγη παμψηφεὶ ὑπὸ τῆς Νομικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὑφηγητὴς τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας.

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Εἰς τὴν ριζικῶς ἀνακαινισθεῖσαν πρώτην σοσιαλιστικὴν Κυβέρνησιν τῆς Γαλλίας διωρίσθησαν καὶ τρεῖς γυναῖκες ὡς ὑφυπουργοί.

Αἱ ὑφυπουργοὶ κυρίαι εἶνε: ἡ κ. Ζολιὼ Κιουρὶ ὑφυπουργὸς ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν, ἡ κ. Σουζὰν Λακόρ, ἡ ἐπονομαζομένη: «Ἁγία Σοσιαλίστρια», ὑφυπουργὸς τῆς προστασίας τοῦ παιδιοῦ, ὀρφανῶν καὶ χηρῶν πολέμου καὶ ἡ κ. Μπροῦνσφιγκ, ἀρχηγοῦς τῶν σουφραζετῶν, ὑφυπουργός.

ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Σύλλογος Δημοδιδασκάλων Δήμου εὐγνωμονῶν δι' ἐνδιαφέρον ἐπιδεικνυόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ὑπὲρ Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως παρακαλεῖ θερμῶς ἀποδεχθῆ ἅπαντα αἰτήματα Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας καὶ συγχρόνως ἐκτελεσθῶσιν διὰ νόμου τὸ ἤδη γενόμενα ἀποδεκτὰ ὑπὸ κ. Ὑπουργοῦ.

Πρόεδρος Γραμματεὺς

ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΑΝΑΤ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ

Τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Ξάνθης καλεῖ τοὺς διδασκάλους τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης εἰς συνδιάσκεψιν εἰς τὰς 7 Ἰουνίου ἐ. ἔ. εἰς Κομοτινήν.

Ἡ διασκεψις θὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν ἐξέτασιν τῶν κατωτέρω θεμάτων:

1) Συνδικαλιστικὴ ἑνοιητα τοῦ κλάδου.

2) Διαπίστωσις ἐκπαιδευτικῆς καταστάσεως Θράκης.

3) Οἰκονομικὲς καὶ ἐκπαιδευτικὲς διεκδικησεις.

4) Προτασεις Συλλόγων.

Ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Συνδιασκεψεω ὡρίσθησαν τὰ Συμβούλια τῶν Συλλόγων Ξάνθης καὶ Κομοτινῆς.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ, ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ, ΚΑΙ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ

Προάγεται ὁ Ἰωάν. Γαζῆς εἰς καθηγητὴν τῶν θρησκευτικῶν τοῦ ἐν Λαμίᾳ γυμνασίου.

Διὰ Β. Διατάγματος, **ὀνομάζεται** ὑποδιευθυντὴς τοῦ ἐν Λαμίᾳ Γυμνασίου ὁ Ἀν. Καραναστάσης, καὶ τοῦ Β' Γυμνασίου Πειραιῶς ὁ καθηγητὴς Κ. Δούμαρης.

Προαγονται ὁ καθηγητὴς Ν. Λαμπρόπουλος εἰς γυμνασιάρχην τοῦ ἐν Κοζάνῃ γυμνασίου.

Ὁ Εὐστράτιος Ἔξαρχος, καθηγητὴς θρησκευτικῶν τῆς Ἱερατ Σχολῆς Κορίνθου εἰς τμηματάρχην α'.

Γίνεται δεκτὴ ἡ παραίτησις τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δημοτ. σχολείων Φωκίδος Γ. Βασιλειαδου καὶ ἐκφράζεται εἰς αὐτὸν βασιλικὴ εὐαρέσκεια, τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Μουσουλμανικῶν Σχολείων Θράκης, Ἀρ. Ἀργυριάδου καὶ τοῦ Ἐπιθεω- Ἀργολίδος Σ. Κυριακίδη ἐκφραζο ένης καὶ εἰς αὐτὸν Βασιλικῆς Εὐαρεσκείας.

Μετατίθενται δημοδιδάσκαλοι Δημ. Γεωργᾶκος ἐκ τοῦ 5ου Νέας Κοκκινιᾶς εἰς τὸ 2ον ἀρρένων τοῦ Ἁγ. Γεωργίου Κερατσινίου.

Εὐάγγελος Κατσουρὸς ἐκ Σχηματαρίου εἰς τὸ Δημοτικὸν Σπαΐδων.

Διὰ πράξεως τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Καρδίτσης μετετέθη λόγω ὑπεραριθμίας ὁ δημοδιδάσκαλος Ταξιάρχης Πελάλης ἐκ. Λουτροπηγῆς εἰς Ἄνω Κτημένων Καρδίτσης.

Διὰ πράξεως τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῆς Α' περιφερείας Θεσσαλονίκης **μετετέθησαν** ὡς ὑπεραριθμοι οἱ ἑξῆς δημοδιδάσκαλοι: Ἀλεξάνδρα Τσίκ ν ἐκ τοῦ 10 Δημοτικοῦ εἰς τὸ Πρότυπον πόλεως.

Ἀθανάσιος Καρούλης ἐκ τῆς Πολίχνης εἰς τὸ 5ον Ἰσραηλητικόν.

Ἀγησίλαος Βακάλης ἐκ τοῦ 17ου εἰς τὸ 8ον Ἰσραηλητικὸν πόλεως.

Χρυσούλα Καπετανάκη, νηπιαγωγὸς ἐκ τοῦ Ἀσβεστοχωρίου εἰς τὸ νηπιαγωγεῖον Γαφόρας,

Μετατίθεται ὁ καθηγ. Τεχνικῶν τοῦ Διδ)λείου Θεσ)νίκης εἰς τὸ Β' γυμνάσιον τῆς αὐτῆς πόλεως.

Μετατίθεται ἐκ Λαμίας ἀναδιοριζόμενος ὁ ἐπιθεωρητὴς σχολίατρος κ. Κ. Καρυαμπᾶς.